

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ ของเยาวชนที่อยู่ในความควบคุมของ
กองคุมประพฤติ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง
กับลักษณะการกระทำผิดและสาเหตุในการกระทำผิด

นางสาวกรรณิการ์ นูแป

นางสาวจิตต์เกษม สุวรรณานันท์

นางสาวผาดิกรณัฏ์ ตันทวาทโต

นุแป

สุวรรณานันท์

ตันทวาทโต

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาสถิติประยุกต์

คณะวิทยาศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2541

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน..... 32850

วัน, เดือน, ปี..... 14 ส.ย. 2542

รับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**The Relationships between Characteristics of the Youth in Delinquency and
Types of Offence and Causes of Delinquency under the Control and Inspection of
Probation Division, The Observation and Protection Center.**

Miss Kannikar Nupair
Miss Jitkasame Surathammanun
Miss Phatikorn Tantawutto

**A Special Problem Submitted in Partial Fulfillment of the Requirement for
the Degree of Bachelor of Science
Department of Applied Statistics**

Faculty of Science

King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

1998

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

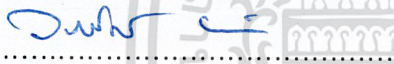
หัวข้อปัญหาพิเศษ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ของเยาวชนที่อยู่ในความควบคุมของ
กองคุมประพฤติ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลางกับลักษณะ
การกระทำผิดและสาเหตุในการกระทำผิด

โดย นางสาวกรรณิการ์ นุแป
นางสาวจิตต์เกษม สุรธรรมานันท์
นางสาวผาติกรณ์ ตันทวาทไธ

ภาควิชา สถิติประยุกต์

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ดลชาติ ตันติวานิช

ภาควิชาสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้นำปัญหาพิเศษฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต

(ผศ. วรรัตน์ เรืองรัตน์เมธี)

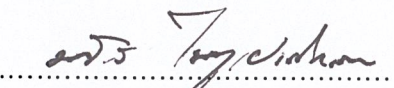
หัวหน้าภาควิชาสถิติประยุกต์

คณะกรรมการปัญหาพิเศษ

(อาจารย์ดลชาติ ตันติวานิช)

ประธานกรรมการ

(ดร. มนัส ไพฑูรย์เจริญลาภ)

กรรมการ

(อาจารย์สิทธิชัย เจริญเศรษฐศิลป์)

กรรมการ

ลิขสิทธิ์ของภาควิชาสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อปัญหาพิเศษ	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ของเยาวชนที่อยู่ในความควบคุมของ กองคุมประพฤติ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลางกับลักษณะ การกระทำผิดและสาเหตุในการกระทำผิด	
โดย	นางสาวกรรณิการ์	นุแป
	นางสาวจิตต์เกษม	สุรธรรมานันท์
	นางสาวผาติกรณ์	ศันทวาท โธ
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ดลชาติ	ตันติวานิช
ภาควิชา	สถิติประยุกต์	
ปีการศึกษา	2541	

บทคัดย่อ

ปัญหาเกี่ยวกับการกระทำผิดของเยาวชนเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อสังคม
การทราบถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการกระทำผิดและสาเหตุในการกระทำผิดของ
เยาวชนก็เป็นอีกแนวทางหนึ่งในการแก้ไขปัญหาเยาวชนที่กระทำผิด

การทำปัญหาพิเศษในครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ
ของเยาวชนที่กระทำผิดซึ่งอยู่ในความควบคุมของกองคุมประพฤติ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและ
เยาวชนกลางกับลักษณะการกระทำผิด และสาเหตุในการกระทำผิด โดยเก็บรวบรวมข้อมูลของ
เยาวชนที่กระทำผิดระหว่างเดือนมกราคม ถึงเดือนธันวาคม 2540 จำนวน 2940 คน การวิเคราะห์
ข้อมูลใช้สถิติดังนี้ คือ ค่าร้อยละ ค่าไคสแควร์ และค่าคราเมอร์-วี (Cramer-V) ผลการศึกษา
พบว่าเยาวชนส่วนใหญ่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ส่วนสาเหตุใน
การกระทำผิดส่วนใหญ่เกิดจากจากคบเพื่อนเสเพลหรือถูกชักจูงและเกิดจากสภาพครอบครัวและ
สภาพอารมณ์ของเยาวชนเอง เยาวชนที่กระทำผิดส่วนใหญ่มีการศึกษาตั้งแต่มัธยมศึกษาเป็นต้นไป
และเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยของเยาวชนที่กระทำผิด
กับลักษณะการกระทำผิดพบว่าสาเหตุในการกระทำผิดมีความสัมพันธ์กับลักษณะการกระทำผิด
มากที่สุด รองลงมาเป็นอาชีพของเยาวชน ระดับการศึกษา และเพศตามลำดับ และจากการศึกษา
ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยของเยาวชนที่กระทำผิดของเยาวชนกับสาเหตุในการกระทำผิดพบว่า
ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับสาเหตุในการกระทำผิดมากที่สุด รองลงมาเป็นอาชีพของ
เยาวชน และเพศตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Special Problem Title	The Relationships between Characteristics of the Youth in Delinquency and Types of Offence and Causes of Delinquency under the Control and Inspection of Probation Division, The Observation and Protection Center.	
Name	Miss Kannikar	Nupair
	Miss Jitkasame	Surathammanun
	Miss Phatikorn	Tantawutto
Special Problem Advisor	Mr. Dolachart	Tantivanich
Department	Applied Statistics	
Academic Year	1998	

Abstract

The problem about youth delinquency is an important factor that may affect our society. Therefore, the awareness of characteristics of youth in delinquency is one way to solve the problem occurred.

The objective of this study is to examine the characteristics of youth in delinquency that related to types of offence and causes of delinquency. The data of 2940 samples of the youth delinquency are then collected from the Probation Division, The Observation and Protection Center. The statistic used in the analysis are percentage, Chi-square test for independence and Cramer's V.

The results of the study are that the majority of youth delinquency is drug addicted, and the thievery. The causes of delinquency are mostly resulted from their peer groups, their family problems as well as their own emotional problems. It is found that those youth are male more than female, and their education is higher than primary level. The following factors, namely, the causes of delinquency, educational level, and gender, are relevant to the types of offence at significance of 0.05 level. In relation to

those characteristics, the causes of delinquency are the most significant whereas their careers, educational and gender factors are concerned respectively. Regarding to the relationships between characteristics of the youth in delinquency and causes of their delinquency. It is noted that their educational factor is mostly related to the causes of their delinquency whereas the others are related to their careers and gender.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ปัญหาพิเศษครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายท่าน
 คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ดลชาติ ต้นติวานิช ดร.มนัส ไพฑูรย์เจริญลาภ และ
 อาจารย์สิทธิชัย เจริญเศรษฐศิลป์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางการดำเนินงาน

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลางทุกท่านที่ให้ความ
 อนุเคราะห์ข้อมูลของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด

ขอขอบคุณ คุณณรงฤทธิ์ รอดเข้ม ที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลทางด้านกฎหมาย
 เกี่ยวกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

ขอขอบคุณเพื่อนภาควิชาสถิติประยุกต์และผู้เกี่ยวข้องกับปัญหาพิเศษนี้ ที่ช่วยเหลือ
 และให้กำลังใจให้ปัญหาพิเศษนี้ลุล่วงไปด้วยดี

นางสาวกรรณิการ์ นูแป

นางสาวจิตต์เกษม สุธรรมานันท์

นางสาวผาดิกรณ์ ตัณฑุชโท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อปัญหาพิเศษภาษาไทย	ก
บทคัดย่อปัญหาพิเศษภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญตาราง	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาของปัญหาที่ทำวิจัย	1
1.2 วัตถุประสงค์	3
1.3 สมมติฐานในการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตการศึกษา	4
1.5 ขั้นตอนการดำเนินงาน	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2 ทฤษฎีและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
2.1 ทฤษฎีและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง	10
2.2 สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	11
2.3 กองคุมประพฤติ	14
2.4 รายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
บทที่ 3 วิธีดำเนินงาน	19
3.1 กำหนดประชากร	19
3.2 กำหนดขั้นตอนการดำเนินงาน	19
3.3 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล	20
3.4 สรุปผล	23
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	24
4.1 ตารางนำเสนอข้อมูล	24
4.2 การทดสอบสมมติฐาน	39

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการทำวิจัยและข้อเสนอแนะ	53
5.1 สรุปผลการทำวิจัย	53
5.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย	55
บรรณานุกรม	56
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก ตาราง	57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 จำนวนและร้อยละของเยาวชนทั้งหมดที่กระทำความผิดในลักษณะการกระทำผิดต่าง ๆ	24
4.2 จำนวนและร้อยละของเยาวชนทั้งหมดที่กระทำความผิดในสาเหตุในการกระทำผิดต่าง ๆ	25
4.3 จำนวนและร้อยละของเยาวชนทั้งหมดที่กระทำความผิดจำแนกตามอาชีพของเยาวชน	26
4.4 จำนวนและร้อยละของเยาวชนทั้งหมดที่กระทำความผิดจำแนกตามระดับการศึกษา	28
4.5 จำนวนและร้อยละของเยาวชนทั้งหมดที่กระทำความผิดจำแนกตามเพศ	30
4.6 จำนวนและร้อยละของเยาวชนทั้งหมดที่กระทำความผิดจำแนกตามสาเหตุในการกระทำผิด	32
4.7 จำนวนและร้อยละของเยาวชนจากสาเหตุในการกระทำผิดของเยาวชนที่กระทำความผิด จำแนกตามระดับการศึกษา	34
4.8 จำนวนและร้อยละของเยาวชนจากสาเหตุในการกระทำผิดของเยาวชนที่กระทำความผิด จำแนกตามเพศ	36
4.9 จำนวนและร้อยละของเยาวชนจากสาเหตุในการกระทำผิดของเยาวชนที่กระทำความผิด จำแนกตามอาชีพของเยาวชน	37
4.10 จำนวนและค่าคาดหวังของเยาวชนที่กระทำความผิดจำแนกตามเพศ	39
4.11 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศและลักษณะการกระทำผิดของเยาวชน	40
4.12 จำนวนและค่าคาดหวังของเยาวชนที่กระทำความผิดจำแนกตามระดับการศึกษา	41

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้ง 42 การนำไปใช้

	หน้า
4.14 จำนวนและค่าคาดหวังของเยาวชนที่กระทำคามผิด จำแนกตามสาเหตุในการกระทำผิด	43
4.15 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุในการกระทำผิด และลักษณะการกระทำผิดของเยาวชน	44
4.16 จำนวนและค่าคาดหวังของเยาวชนที่กระทำคามผิด จำแนกตามอาชีพ	45
4.17 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของเยาวชนและ ลักษณะการกระทำผิดของเยาวชน	46
4.18 จำนวนและค่าคาดหวังของสาเหตุในการกระทำผิดของ เยาวชนที่กระทำคามผิด จำแนกตามเพศ	47
4.19 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศและสาเหตุใน การกระทำผิดของเยาวชน	48
4.20 จำนวนและค่าคาดหวังของสาเหตุในการกระทำผิดของ เยาวชนที่กระทำคามผิด จำแนกตามระดับการศึกษา	49
4.21 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาและ สาเหตุในการกระทำคามผิดของเยาวชน	50
4.22 จำนวนและค่าคาดหวังของสาเหตุในการกระทำคามผิด ของเยาวชนที่กระทำคามผิด จำแนกตามอาชีพของเยาวชน	51
4.22 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของเยาวชนและ สาเหตุในการกระทำคามผิดของเยาวชน	52
ก1 สถิติคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกนำส่งตัวมายังสถานพินิจ ฯ ทั่วประเทศ ประจำปี 2540	58

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ .

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหาที่ทำวิจัย

ปัญหาเกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนเป็นเรื่องที่ทุกประเทศให้ความสนใจกันมาก เพราะเหตุที่ว่าเด็กและเยาวชนมีการกระทำผิดในอัตราที่สูงขึ้นกว่าเดิม นอกจากนี้ลักษณะความผิดนั้นนับวันจะเพิ่มความร้ายแรงขึ้นไปทุกที และต่างก็ตระหนักดีว่าเด็กและเยาวชนทั้งหลายควรเป็นผู้ที่มีความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจเพื่อที่จะรับภาระหน้าที่หนักในทางสังคมแทนผู้ใหญ่รุ่นปัจจุบันในวันข้างหน้า

สำหรับในประเทศไทย ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาจนกระทั่งถึงปี พ.ศ. 2537 นั้น คดีที่เด็กและเยาวชนกระทำผิดมากที่สุดคือ คดีลักทรัพย์ และตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 เป็นต้นมา คดียาเสพติดได้กลายเป็นคดีที่เด็กและเยาวชนกระทำผิดมากที่สุด โดยยาเสพติดประเภทที่เยาวชนถูกตรวจพบส่วนใหญ่มีดังนี้ แอมเฟตามีน เฮโรอีน กัญชา เมทแอมเฟตามีน และสารระเหย ซึ่งลักษณะการกระทำผิดได้แปรเปลี่ยนไปตามสภาพสังคม

ตามกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนได้แบ่งลักษณะการกระทำผิดออกเป็น 5 ประเภทดังนี้

1. ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์
2. ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย
3. ความผิดเกี่ยวกับเพศ
4. ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพ ชื่อเสียง และการปกครอง
5. ความผิดอื่น ๆ เช่น ยาเสพติด การขับรถประมาท พกอาวุธโดยไม่ได้รับอนุญาต การพนัน คนต่างด้าว และอื่น ๆ

จากที่ข้อมูลที่ได้รวบรวมมาจากสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลางพบว่า มีเด็กและเยาวชนไทยเป็นจำนวนมากที่ประพฤติตัวไม่เหมาะสมกับวัยควรได้รับการช่วยเหลือ นอกจากนี้ในสภาพการณ์ปัจจุบันที่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดสูงทำให้เด็กและเยาวชนที่ไม่เคยสัมผัสก็มีโอกาสที่จะกระทำผิดอันเนื่องมาจากยาเสพติดสูงขึ้น และมีโอกาสที่จะกระทำผิดในคดีอื่น ๆ เพิ่มขึ้นด้วย จากปัญหาที่เกิดขึ้นนี้จะส่งผลให้เด็กและเยาวชนสูญเสียโอกาสในการมีชีวิตที่ปกติสุข

และเติบโตไปตามพัฒนาการที่เหมาะสมเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป เด็กและเยาวชนไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เยาวชนที่กระทำผิดเหล่านี้ยังเป็นผู้ที่ก่อให้เกิดปัญหาสังคมในด้านความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของคนในสังคมด้วย ซึ่งจำเป็นจะต้องมีผู้ให้ความสนใจและหาหนทางในการช่วยเหลือและแก้ไขต่อไป

ในการทำความผิดของเด็กและเยาวชนนั้น สามารถมองอย่างกว้าง ๆ จะพบว่าเกิดจากสาเหตุต่อไปนี้

1. สาเหตุด้านสภาพครอบครัวและสภาพอารมณ์
2. สาเหตุด้านการคบเพื่อนเสเพลหรือถูกชักจูง
3. สาเหตุด้านเศรษฐกิจ
4. สาเหตุด้านสภาพทางร่างกายและสภาพจิตใจ
5. สาเหตุอื่น ๆ เช่น การประมาทเลินเล่อ การรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เป็นต้น

การทำความผิดของเด็กและเยาวชนที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นนั้นมีจำนวนไม่น้อยที่เกิดขึ้นจากผู้ที่เคยกระทำผิดมาก่อน พิจารณาจากข้อมูลทางสถิติของรายงานประจำปี พ.ศ. 2540 ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง เป็นการแสดงว่าที่ผ่านมาจากที่ได้มีการส่งตัวไปยังสถานฝึกและอบรมของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง ที่มีวัตถุประสงค์ในการที่จะบำบัดแก้ไขและฟื้นฟูสภาพจิตใจของเด็กและเยาวชน รวมถึงการมีเงื่อนไขคุมประพฤติ ยังไม่สามารถแก้ไขพฤติกรรมการกระทำผิดได้โดยสมบูรณ์

เนื่องจากเด็กและเยาวชนเป็นทรัพยากรที่สำคัญของชาติ ถ้าเด็กและเยาวชนกระทำผิดกันมากก็จะเป็นการชี้ถึงความเสื่อมโทรมทางสังคม และอาจเป็นสาเหตุนำไปสู่ปัญหาเศรษฐกิจได้ การค้นคว้าหาสาเหตุของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน และเผยแพร่ให้คนทั่วไปทราบ อาจเป็นวิธีการอย่างหนึ่งที่จะช่วยเป็นแนวทางป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนกระทำผิดมากขึ้น นอกจากนั้นยังทำให้ผู้ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนตระหนักถึงการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนเหล่านี้ ทั้งนี้เพื่อจะได้หาแนวทางป้องกันและแก้ไขได้ถูกวิธี อย่างไรก็ตาม การศึกษาค้นคว้าสาเหตุของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนเป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อนและยากแก่การหาข้อมูลที่แท้จริง เนื่องจากพฤติกรรมที่เด็กและเยาวชนกระทำผิดนั้นมีความเกี่ยวข้องกับนิสัยประจำตัวและสภาพภายนอกของตัวเด็กและเยาวชนเองด้วย คือ สภาพความเป็นอยู่ทางสังคม สิ่งจูงใจหรือชักจูงต่าง ๆ ที่ค่อย ๆ ก่อตัวขึ้นในชีวิตและความเจริญเติบโตของเด็กและเยาวชนทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ

จากข้อมูลรายงานประจำปี พ.ศ. 2540 ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง (ภาคผนวก ก) พบว่าเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยที่

เยาวชนกระทำผิดมากกว่าเด็กเป็นจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 88.0 และ 12.0 ตามลำดับ ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะเยาวชนที่กระทำผิดและอยู่ในความควบคุมของกองคุมประพฤติ ไม่ว่าจะเป็นกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของการกระทำความผิด และสาเหตุของการกระทำความผิด

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศและลักษณะการกระทำผิดของเยาวชน
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาและลักษณะการกระทำผิดของเยาวชน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุในการกระทำผิดและลักษณะการกระทำผิดของเยาวชน
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของเยาวชนและลักษณะการกระทำผิดของเยาวชน
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศและสาเหตุในการกระทำผิด
6. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาและสาเหตุในการกระทำผิด
7. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของเยาวชนและสาเหตุในการกระทำผิด

1.3 สมมติฐานในการวิจัย

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการกระทำความผิดของเยาวชนมีดังนี้

- เพศ
- ระดับการศึกษา
- สาเหตุของการกระทำผิด
- อาชีพของเยาวชน

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุในการกระทำผิด

- เพศ
- ระดับการศึกษา
- อาชีพของเยาวชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ขอบเขตการศึกษา

จากข้อมูลรายงานประจำปี พ.ศ. 2540 ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง จำนวนเยาวชนมีการกระทำความผิดสูงกว่าจำนวนเด็กที่กระทำความผิดมาก ในการศึกษาครั้งนี้จึงได้ศึกษาเฉพาะเยาวชนที่กระทำผิดเท่านั้น

ประชากร เยาวชนที่กระทำความผิดและอยู่ในความควบคุมของกองคุมประพฤติ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง

กลุ่มตัวอย่าง เยาวชนที่กระทำความผิดและอยู่ในความควบคุมของกองคุมประพฤติ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง ปี 2540

- ตัวแปรที่ศึกษา**
1. ลักษณะการกระทำผิดของเยาวชน
 2. เพศ
 3. ระดับการศึกษา
 4. สาเหตุในการกระทำผิด
 5. อาชีพของเยาวชน

1.5 ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. เสนอภูมิหลังและความสำคัญของปัญหาพิเศษที่จัดทำ
2. ศึกษาปัญหาและค้นคว้าผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีผู้วิจัยท่านอื่น ได้จัดทำมาแล้ว
3. กำหนดชื่อเรื่องของปัญหาพิเศษ
4. กำหนดวัตถุประสงค์ของปัญหาพิเศษ
5. ตั้งสมมติฐานให้เกี่ยวข้องกับปัญหาที่ตั้งไว้
6. กำหนดขอบเขตและข้อจำกัดของการทำปัญหาพิเศษ
7. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย
8. เก็บรวบรวมข้อมูล
9. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
10. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล
11. จัดทำรายงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

คือหน่วยงานที่ตั้งขึ้นคู่กับศาลเยาวชนและครอบครัว มีทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ส่วนกลาง(กรุงเทพมหานคร) คือ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง ในส่วนภูมิภาค เรียกว่า สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด มีอยู่ทุกแห่งที่มีศาลเยาวชนและครอบครัว หรือ ศาลจังหวัดที่มีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว โดยสถานพินิจมีเขตอำนาจเช่นเดียวกับ ศาลเยาวชนและครอบครัว

กองทุนประพฤติ

มีหน้าที่สืบเสาะข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนและสิ่งแวดล้อม เสนอเป็นรายงานต่อศาล เพื่อให้ศาลใช้ประกอบการพิจารณาคดีและมีหน้าที่คุ้มครองประพฤติเด็กและเยาวชนตามคำสั่งของศาล

เด็กและเยาวชน

ตามพระราชบัญญัติการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 ได้กำหนดว่า “ เด็ก หมายถึง บุคคลอายุเกิน 7 ปีบริบูรณ์ และเยาวชน หมายถึง บุคคลอายุเกิน 14 ปีบริบูรณ์แต่ยังไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ แต่ไม่ได้หมายความถึง บุคคลที่บรรลุนิติภาวะแล้วด้วยการสมรส ”

เยาวชนที่กระทำผิด

หมายถึง เยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย ซึ่งศาลได้พิพากษาว่ามีความผิดกฎหมายและมีคำสั่งให้เข้ารับการฝึกอบรมในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เยาวชนเหล่านี้ไม่ถือว่าเป็นอาชญากร (Criminal) แต่ถือว่าเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย

เยาวชนที่ถูกควบคุมโดยกองทุนประพฤติ

หมายถึง เยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย ซึ่งศาลได้พิพากษาว่ามีความผิดกฎหมายและมีคำสั่งให้มีการปล่อยตัว แต่ต้องคอยมีการรายงานตัวกับกองทุนประพฤติทุก 3 เดือน จนกว่า

จะพ้นการควบคุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะของการกระทำผิด

ในการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งลักษณะการกระทำผิดออกเป็น 8 ประเภท คือ

1. ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์
2. ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย
3. ความผิดเกี่ยวกับเพศ
4. ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพ และการปกครอง
5. ความผิดเกี่ยวกับอาวุธ
6. ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
7. ความผิดเกี่ยวกับการจับขัง
8. ความผิดอื่น ๆ

จากลักษณะการกระทำผิดข้างต้น ความผิดเกี่ยวกับประเภทที่ 1 ถึง 4 จะเหมือนกับความคิดตามกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ส่วนความผิดประเภทที่ 5 ถึง 7 ได้แยกออกมาจากความผิดอื่นของความคิดตามกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน เนื่องจากความผิดดังกล่าวเยาวชนกระทำผิดมากขึ้น สำหรับความผิดประเภทที่ 8 เป็นความผิดนอกเหนือจาก 7 ประเภทข้างต้น ซึ่งผู้วิจัยจะขอนิยามความผิดต่าง ๆ ดังนี้

1. ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

แบ่งเป็น ลักทรัพย์ พยายามลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ พยายามวิ่งราวทรัพย์ ชิงทรัพย์ พยายามชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ พยายามปล้นทรัพย์ กรรโชกทรัพย์ ฉ้อโกงทรัพย์ ยักยอกทรัพย์ ทำให้เสียทรัพย์ รับของโจร และบุกรุก

2. ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย

แบ่งเป็น ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา ฆ่าผู้อื่นโดยไม่เจตนา พยายามฆ่าผู้อื่น ทำร้ายร่างกาย พยายามทำร้ายร่างกาย ประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นตาย ชุลมุนต่อสู้เป็นเหตุให้ผู้อื่นตาย มั่วสุมตั้งแต่สิบคนขึ้นไป ประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นบาดเจ็บ และชุลมุนต่อสู้เป็นเหตุให้ผู้อื่นบาดเจ็บ

3. ความผิดเกี่ยวกับเพศ

แบ่งเป็น กระทำอนาจาร ข่มขืนกระทำชำเรา พยายามข่มขืนกระทำชำเรา พรากผู้เยาว์

โทรมหญิง พยายามทำผิดเกี่ยวกับเพศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพ ชื่อเสียง และการปกครอง
แบ่งเป็น อั้งยี่ ช่องโจร วางเพลิง ทำให้เกิดเพลิงไหม้ หมิ่นประมาท ความผิดต่อ
เจ้าพนักงาน และฟ้องเท็จ เบิกความเท็จ

5. ความผิดเกี่ยวกับอาวุธ
แบ่งเป็น อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด

6. ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
แบ่งเป็น ยาเสพติด สารระเหย

7. ความผิดเกี่ยวกับการจับฉั้
แบ่งเป็น จับรถประมาท จับรถไม่ได้รับอนุญาต

8. ความผิดอื่นๆ
แบ่งเป็น ปลอมแปลงเอกสาร เงินตรา ดวงตรา การพนัน เตรีตเตร่ คนต่างด้าว
กักขังหน่วงเหนี่ยว พ.ร.บ. ปราบการค้าประเวณี ดำรงชีพด้วยรายได้จากการค้าประเวณี
พ.ร.บ. การประมง พ.ร.บ. ป่าไม้ กรมรักษาป่า หลบหนีเข้าเมือง พ.ร.บ. รับราชการทหาร
และ อื่น ๆ

สาเหตุของการกระทำผิด แบ่งเป็น

สภาพครอบครัวและสภาพอารมณ์

สาเหตุแห่งการกระทำผิดของเยาวชน ที่สำคัญที่สุดคือการที่ครอบครัวแตกแยก
โดยบิดามารดาหย่าร้างกัน ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตาย บิดามารดาประพฤติชั่ว เช่น บิดาชอบดื่มสุรา
เสพยาเสพติด มารดาชอบเล่นการพนัน บิดามารดาทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นประจำ บางครอบครัว
ก็เข้มงวดในการอบรมเลี้ยงดูลูกเกินไป บางครอบครัวก็ปล่อยปละละเลยหรือตามใจลูกมากเกินไป
เยาวชนขาดความรักความอบอุ่นอย่างเพียงพอ ทำให้เยาวชนหนีออกจากบ้าน ขาดที่ยึดเหนี่ยว
เป็นสาเหตุให้เยาวชนมีแนวโน้มที่จะกระทำผิดได้ง่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การคบเพื่อนเสเพลหรืออุกฉกรรจ์

ในชุมชนแออัดซึ่งเป็นแหล่งเสื่อมโทรมของเมืองใหญ่ ๆ เช่น กรุงเทพมหานคร และในชนบทที่ห่างไกลทุรกันดาร บริการของรัฐด้านการศึกษา สาธารณสุข และการพักผ่อนหย่อนใจ ยังไม่ดีพอทำให้เยาวชนไม่ได้รับการศึกษาอย่างเพียงพอ บ้านเรือนรกรุงรัง แวดล้อมด้วยตัวอย่างที่เลวและแหล่งอบายมุข ขาดที่พักผ่อนหย่อนใจที่เหมาะสม เยาวชนต้องออกมาเตร็ดเตร่นอกบ้าน เป็นโอกาสให้คบเพื่อนชั่วและพากันประพฤตชั่วและประกอบกำกวมผิดกฎหมายได้ง่าย บางคนก็หาทางขจัดความเครียดด้วยการเสพยาเสพติด และก่อให้เกิดอาชญากรรมอื่น ๆ ตามมา เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่

สภาพเศรษฐกิจ

ในปัจจุบันบิดามารดาต้องออกไปประกอบอาชีพนอกบ้านทั้งสองคน ทำให้ไม่มีเวลาที่จะอบรมดูแลสั่งสอนบุตรของตนได้เพียงพอ ยิ่งเป็นครอบครัวที่ยากจน ต้องออกจากบ้านแต่เช้า กลับบ้านมืดค่ำ และไม่มีปู่ย่าตายายเลี้ยงดูบุตรด้วยแล้ว ก็ยิ่งทำให้เยาวชนขาดความรักความอบอุ่นมากขึ้น ความเหลื่อมล้ำทางสังคมความยากจน ความอดอยาก ก่อให้เกิดการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินได้ง่าย

สภาพทางร่างกายและสภาพจิตใจ

สาเหตุแห่งการกระทำผิดที่เกิดจากสภาพร่างกายและจิตใจนั้นเป็นสาเหตุที่เกิดจากตัวของเยาวชนเอง จากสถิติของสถานพินิจพบว่า ผู้ที่กระทำผิดส่วนหนึ่งเป็นผู้ที่มีร่างกายพิการ เป็นใบ้ หรือเกิดปมด้อย ปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ยาก หรือขาดสติที่จะยับยั้งชั่งใจ มีอารมณ์รุนแรงบางครั้งก็เป็นแรงผลักดันให้กระทำความผิดอย่างร้ายแรงขึ้นได้

สาเหตุอื่น ๆ

สาเหตุอื่น ๆ แห่งการกระทำผิดของเยาวชนนั้น ได้แก่ สภาพทางอารมณ์ การประมาทเลินเล่อ การชอบเสี่ยงโชคทางการพนัน และการรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เป็นต้น

อาชีพของเยาวชนที่กระทำผิด

อาชีพของเยาวชนที่กระทำผิด ได้แก่ นักเรียน ช่วยเหลือผู้ปกครอง อาชีพส่วนตัว และมีได้

ประกอบอาชีพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาชีพส่วนตัว

อาชีพส่วนตัวของเยาวชน ได้แก่ ค้าขาย รับจ้าง ลูกจ้าง นักมวย ขายเป็นต้น

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของการกระทำผิดและปัจจัยต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดของเยาวชน
2. เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของการกระทำผิดและปัจจัยต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดของเยาวชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทฤษฎีและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

ประเทศไทยมีการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2495 และต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2534 ได้มีการแก้ไขปรับปรุง และตราพระราชบัญญัติจัดตั้งเป็นศาลเยาวชนและครอบครัวขึ้น มีผลบังคับใช้เมื่อ วันที่ 22 มกราคม พ.ศ. 2535 โดยมีนโยบายและเหตุผลในการจัดตั้งตรงกันว่า เด็กและเยาวชนมีร่างกายและจิตใจไม่เหมือนผู้ใหญ่ ยังอ่อนต่อสติปัญญาและความรู้สึกรับผิดชอบ ซึ่งอาจเป็นเหตุให้ถูกชักจูงให้กระทำความผิดได้ง่าย เด็กบางคนเกิดมามีโรคทางพันธุกรรม มีร่างกายหรือจิตใจไม่สมประกอบทำให้ขาดสติขาดการควบคุมตนเอง นอกจากนี้เด็กเป็นจำนวนไม่น้อยเกิดมามีปัญหาทางครอบครัว เนื่องจากบิดามารดาหย่าร้าง หรือครอบครัวแตกแยก ทำให้ได้รับความกระทบกระเทือนทางร่างกายและจิตใจ และไม่ได้รับความเอาใจใส่เท่าที่ควร ด้วยเหตุต่าง ๆ ดังกล่าวมา เมื่อเด็กและเยาวชนหลงกระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดจึงควรแยกกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดออกจากกระบวนการยุติธรรมสำหรับผู้ใหญ่โดยเด็ดขาด โดยมีวัตถุประสงค์มุ่งไปในทางให้การสงเคราะห์บำบัดแก้ไขเด็กและเยาวชนที่หลงกระทำผิดกฎหมายมากกว่าที่จะมุ่งลงโทษทางอาญาแก่เด็กและเยาวชนเหล่านั้น ซึ่งอาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้ปรับตนเป็นคนดีได้ไม่ยาก (เอกสารแนะนำศาลเยาวชนและครอบครัววสदानพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน 2535:1-3,28-29)

ถึงแม้ว่าจะได้มีการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดขึ้นศาลเยาวชนและครอบครัวแทนการขึ้นศาลผู้ใหญ่ แต่ก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงเป็นข้อยกเว้นไว้บ้าง เช่น ตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 163 ออกประกาศเมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2516 ได้มีการยกเว้นความผิด 6 ประเภท ซึ่งถ้าเยาวชนอายุเกินกว่า 16 ปีบริบูรณ์กระทำก็ให้ขึ้นศาลผู้ใหญ่ ซึ่งความผิดดังกล่าวได้แก่

1. คดีข่มขืนกระทำชำเราและโทรมหญิง เป็นเหตุให้ผู้ถูกระทำได้รับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย
2. กระทำอนาจารเป็นเหตุให้ผู้ถูกระทำได้รับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย
3. คดีฆ่าคนตายโดยเจตนา
4. คดีจับคนไปเรียกค่าไถ่

5. คดีชิงทรัพย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น บริษัทฯ มิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. คดีปล้นทรัพย์

การปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมายนั้น เมื่อเด็กและเยาวชนกระทำผิดกฎหมายที่มีโทษทางอาญานั้น สำหรับในเขตกรุงเทพมหานครและในจังหวัดที่มีศาลเยาวชนและครอบครัว เด็กหรือเยาวชนจะถูกจับกุมโดยเจ้าพนักงานตำรวจ แต่เจ้าพนักงานผู้จับกุมจะต้องแจ้งการจับกุมไปยังผู้อำนวยการสถานพินิจแห่งท้องที่ และบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กและเยาวชนนั้นอาศัยอยู่โดยมิชักช้าและจะต้องดำเนินการสอบสวนให้เสร็จภายใน 24 ชั่วโมง พร้อมทั้งจะต้องส่งตัวไปยังสถานพินิจและคุ้มครองเด็กทันที และเมื่อสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนรับตัวเด็กไว้แล้วจึงมีการพิจารณาให้ประกันตัว ซึ่งจะต้องกระทำที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนเท่านั้น ถ้าไม่มีการประกันตัวเด็กหรือเยาวชนก็จะถูกควบคุมไว้ที่สถานแรกรับของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนเพื่อรอการส่งตัวฟ้องศาลของอัยการซึ่งในระหว่างนี้จะมีการดำเนินการสืบเสาะข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชน ทำการตรวจรักษาพยาบาลและเสนอรายงานข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตัวเด็กและเยาวชน เพื่อประกอบการพิจารณาตัดสินของศาลเยาวชนและครอบครัวต่อไป เมื่อศาลมีคำสั่งหรือพิพากษาเกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กหรือเยาวชนเป็นประการใด ก็ต้องมีการปฏิบัติตามคำพิพากษาหรือคำสั่งดังกล่าว เช่น ตักเตือนหรือมอบให้ผู้ปกครองรับตัวไป ปล่อยโดยมีเงื่อนไข ปรับ คุมประพฤติ ควบคุมตัวในสถานกักกันและอบรม หรือ จำคุก (อัศวิน วัฒนวิบูลย์, สมบัติ สุพพิตชัย และสมทนา บุญรังสีมันต์ 2536 : 11)

2.2 สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนเป็นหน่วยงานหนึ่งของกระทรวงยุติธรรม โดยมีผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนเป็นผู้บังคับบัญชา ซึ่งในปัจจุบันได้มีพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถานพินิจขึ้นในศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัด และแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลจังหวัดทุกแห่งโดยกำหนดให้มีเขตอำนาจเท่ากับศาลนั้น ๆ

กิจการของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลางแบ่งแยกกิจการเป็น 4 กอง ดังนี้

1. กองอำนาจการ ซึ่งแบ่งหน่วยงานออกเป็น ฝ่ายบริหารงานทั่วไป ฝ่ายการเจ้าหน้าที่ ฝ่ายคลัง ฝ่ายสังคมสงเคราะห์ ฝ่ายแผนงาน และฝ่ายฝึกและอบรม
2. กองคุมประพฤติ ซึ่งแบ่งหน่วยงานออกเป็น ฝ่ายบริหารงานทั่วไป ฝ่ายประมวลข้อเท็จจริงคดีอาญา ฝ่ายประมวลข้อเท็จจริงคดีแพ่ง ฝ่ายควบคุมและสอดส่องฝ่ายกำกับการปกครอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. กองแพทย์ ซึ่งแบ่งหน่วยงานออกเป็น งานธุรการ ฝ่ายพยาบาลโรคทั่วไป ฝ่ายพยาบาลโรคเฉพาะ ฝ่ายวินิจฉัย และการบริการโรคทั่วไป ฝ่ายวิจัยด้านสุขภาพจิต ฝ่ายจิตวิทยา ฝ่ายเภสัชกรรม ฝ่ายทันตกรรม และสถานบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ
4. กองแรกรับ แบ่งหน่วยงานออกเป็นงานธุรการ งานอภิบาลและพินิจ และงานฝึกอบรมเบื้องต้น

สำหรับสถานพินิจของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัด แบ่งงานออกเป็น งานบริหารงานทั่วไป ฝ่ายคดี ฝ่ายแพทย์และพยาบาล สถานฝึกและอบรม งานธุรการ งานอภิบาลและพินิจ งานสังคมสงเคราะห์ งานการศึกษาอบรมและฝึกอาชีพ

สถานพินิจของแผนกเยาวชนและครอบครัวในศาลจังหวัดแบ่งงานออกเป็น สถานแรกรับงานบริการทั่วไป ฝ่ายคดี งานธุรการ งานอภิบาลและพินิจ งานอบรมเบื้องต้น

อำนาจหน้าที่ของสถานพินิจตามพระราชบัญญัติและตามกฎหมายมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. สืบเสาะและพินิจเรื่องอายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ และฐานะของเด็กหรือเยาวชนที่ถูกต้องหาว่ากระทำความผิดและฐานะของบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลซึ่งเด็กหรือเยาวชนนั้นอาศัยอยู่ ตลอดจนสิ่งแวดล้อมที่พ่วงเกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชนนั้น รวมทั้งสาเหตุแห่งการกระทำความผิด เพื่อรายงานต่อศาล
2. สอดส่องความประพฤติของเด็กและเยาวชนตามคำสั่งศาล
3. ควบคุมเด็กและเยาวชน ซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดไว้ในระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดี หรือตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล
4. สงเคราะห์และบำบัดแก้ไขเด็กหรือเยาวชนในระหว่างที่ถูกควบคุม หรือภายหลังปล่อย
5. จัดให้มีการตรวจรักษาพยาบาลเด็กหรือเยาวชนในระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดี หรือในระหว่างการควบคุมตัวในสถานพินิจ
6. จัดการศึกษา ฝึกและอบรม ดูแลและอบรมสั่งสอนเด็กและเยาวชนซึ่งอยู่ในความควบคุม
7. สืบเสาะภาวะความเป็นอยู่ของครอบครัวในคดีครอบครัว รวมทั้งจัดให้แพทย์หรือจิตแพทย์ตรวจร่างกาย สุขภาพ หรือจิตใจของกลุ่มความในกรณีที่ศาลมีคำสั่งตาม

มาตรา 112

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. ประมวลและรายงานข้อเท็จจริงรวมทั้งเสนอความเห็นต่อศาลในคดีครอบครัวตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 117
9. ศึกษาค้นคว้าถึงสาเหตุแห่งการกระทำของเด็กและเยาวชน ซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดโดยทั่ว ๆ ไป จัดทำสถิติการกระทำความผิดดังกล่าวของเด็กและเยาวชนและเผยแพร่วิธีป้องกันหรือทำให้ลดน้อยลงซึ่งการกระทำความผิดนั้น
10. ดำเนินการอื่นตามคำสั่งศาลหรือตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

สถานพินิจได้จัดให้มีแพทย์ จิตแพทย์ นักจิตวิทยา พนักงานคุมประพฤติ ครู พนักงานสังคมสงเคราะห์ และพนักงานอื่น เช่น อนุศาสนาจารย์ พนักงานควบคุม เพื่อช่วยเหลือผู้อำนวยการสถานพินิจ ในการดำเนินการของสถานพินิจ

ระหว่างที่เด็กและเยาวชนอยู่ในความควบคุมของสถานพินิจให้ผู้อำนวยการสถานพินิจ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. จัดให้เด็กหรือเยาวชนได้ศึกษาเล่าเรียนวิชาสามัญ อย่างน้อยให้พออ่านออกเขียนได้ ฝึกอาชีพหรือวิชาชีพ หรือให้ปฏิบัติการงานอื่นใด เพื่อมิให้มีเวลาว่างโดยไม่จำเป็นให้เหมาะสมกับจิตใจและสุขภาพของเด็กหรือเยาวชน
2. ออกกฎข้อบังคับเกี่ยวกับการรักษาระเบียบวินัยของเด็กและเยาวชนซึ่งอยู่ในความควบคุม
3. ลงทัณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 39 แก่เด็กและเยาวชนที่ละเมิดกฎหมายประพฤติชั่วหรือกระทำความผิดวินัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง
4. ส่งเด็กหรือเยาวชนซึ่งมีความประพฤติเลวหรืออันจะเป็นภัยต่อเด็กหรือเยาวชนอื่นไปกักไว้ในสถานที่ที่จัดไว้โดยเฉพาะหรือเรือนจำ โดยได้รับอนุญาตจากศาลก่อน เว้นแต่กรณีฉุกเฉินอย่างยิ่งจะส่งเด็กและหรือเยาวชนไปยังเรือนจำก่อนก็ได้แล้วรายงานให้ศาลทราบโดยเร็ว
5. อนุญาตให้เด็กหรือเยาวชนออกนอกสถานพินิจเป็นครั้งคราวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง
6. อนุญาตให้เด็กหรือเยาวชนในคดีที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเด็ดขาดแล้วออกไปศึกษาในสถานศึกษาประเภทไปมานอกสถานพินิจ ตามที่อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดหรือผู้พิพากษา หัวหน้าแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว แล้วแต่กรณี ให้ความเห็นชอบแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 กองคุมประพฤติ

การคุมประพฤติ (Probation) คือ วิธีการแก้ไขผู้กระทำผิดเป็นรายบุคคลโดยวิธีปล่อยตัวไป ด้วยความไว้วางใจว่า ผู้กระทำผิดนั้นจะประพฤติตัวดีได้ตามเงื่อนไขที่ศาลวางไว้และให้อยู่ภายใต้การดูแล แนะนำของพนักงานคุมประพฤติ สำหรับคดีผู้ใหญ่ศาลสั่งใช้วิธีคุมประพฤติ โดยให้รอการลงโทษหรือรอการกำหนดโทษไว้แล้วปล่อยตัวผู้กระทำผิดไป พร้อมกับวางเงื่อนไข ถ้าผู้นั้นละเมิดเงื่อนไขศาล ศาลมีคำสั่งเพิกถอนการคุมประพฤติและนำตัวไปปรับโทษที่รอไว้ในคดีเดิมได้ ส่วนในคดีของเด็กและเยาวชนนั้น ศาลสั่งใช้วิธีคุมประพฤติได้โดยไม่ต้องมีการรอการลงโทษหรือรอการกำหนดโทษเพราะถือว่าเป็นวิธีการที่ใช่แก้ไขเด็กและเยาวชน และถ้าละเมิดเงื่อนไขศาลก็สั่งเพิกถอนการคุมประพฤติแล้วเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาโดยใช้วิธีการที่หนักขึ้นได้นอกจากนั้นการคุมประพฤติในคดีเด็กฯ ศาลอาจสั่งคุมประพฤติโดยที่เด็กหรือเยาวชนที่เป็นจำเลยไม่ได้กระทำความผิด แต่ศาลเห็นว่าถ้าปล่อยตัวไปเฉย ๆ อาจไปกระทำความผิดขึ้นมาได้

วิธีการคุมประพฤติของศาลเยาวชนและครอบครัว

เมื่อศาลเยาวชนและครอบครัว พิจารณาคดีที่เด็กและเยาวชนต้องหาว่ากระทำความผิดทางอาญา เห็นว่าเด็กและเยาวชนนั้นมีความผิด แต่เห็นว่ายังไม่สมควรที่จะตัดอิสระภาพ โดยส่งตัวไปรับการฝึกอบรมยังสถานฝึกและอบรมสถานพินิจหรือจำคุกยังเรือนจำ เพราะยังพอแก้ไขความประพฤติ โดยวิธีไม่ตัดอิสระภาพได้ ศาลจะพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด และศาลจะมอบตัวเด็กหรือเยาวชนนั้นให้แก่บิดามารดา หรือผู้ปกครอง โดยศาลกำหนดเงื่อนไข เพื่อควบคุมความประพฤติบางประการให้เด็กหรือเยาวชนนั้นปฏิบัติ โดยมีพนักงานคุมประพฤติ (Probation Officer) คอยสอดส่องดูแล ให้เด็กหรือเยาวชนนั้นปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าว เงื่อนไขนี้ศาลกำหนดข้อเดียวหรือหลายข้อก็ได้ เงื่อนไขดังกล่าวคือ

1. ห้ามมิให้เข้าไปในสถานที่หรือท้องที่ใด อันจะจงใจ ให้เด็กหรือเยาวชนนั้นประพฤติชั่ว
2. ห้ามมิให้ออกนอกสถานที่อยู่อาศัย ในเวลากลางคืน เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นหรือได้รับอนุญาตจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย
3. ห้ามมิให้คบหาสมาคมกับบุคคลประเภทที่ศาลเห็นไม่สมควร
4. ห้ามมิให้กระทำการใด ๆ อันจงใจให้ประพฤติชั่ว
5. ให้ไปรายงานตัวต่อศาลหรือพนักงานคุมประพฤติ หรือพนักงานสังคมสงเคราะห์ ที่ผู้อำนวยการสถานพินิจมอบหมาย
6. ให้ไปศึกษา หรือประกอบอาชีพ เป็นกิจจะลักษณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เงื่อนไขต่าง ๆ เหล่านี้ ศาลอาจสั่งให้เพิกถอนหรือเพิ่มเติมได้ ขึ้นอยู่กับความประพฤติของเด็กและเยาวชนที่เปลี่ยนแปลงไป

อำนาจหน้าที่ของพนักงานคุมประพฤติ

พนักงานคุมประพฤติดีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. สืบเสาะและพินิจข้อเท็จจริงและสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 34 (1) เกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหาและบุคคลอื่น
2. คุมประพฤติเด็กหรือเยาวชนตามคำสั่งศาล ตลอดจนดูแลอบรมสั่งสอนเด็กและเยาวชนซึ่งอยู่ระหว่างคุมประพฤติ
3. สอดส่องให้เด็กและเยาวชนปฏิบัติตามเงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติตามที่ศาลกำหนด
4. ให้คำแนะนำแก่บิดามารดา หรือผู้ปกครอง หรือบุคคลซึ่งเด็กหรือเยาวชนนั้นอาศัยอยู่ในเรื่องการเลี้ยงดู อบรม และสั่งสอนเด็กหรือเยาวชน
5. ประมวลและรายงานข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เยาว์ ในกรณีที่ศาลเยาวชนและครอบครัวจะต้องบังคับให้บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในคดีแพ่งที่ผู้เยาว์มีผลประโยชน์หรือส่วนได้เสียเพื่อรายงานต่อศาล
6. ทำรายงานและความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตาม (1) (2) (3) (4) และ (5) เพื่อเสนอต่อศาลหรือผู้อำนวยการสถานพินิจ
7. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามคำสั่งศาลหรือคำสั่งผู้อำนวยการสถานพินิจ

และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานคุมประพฤติดีอำนาจอย่างพนักงานสอบสวนตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย คือ

1. เข้าไปในสถานที่อยู่อาศัยของบิดามารดา หรือผู้ปกครองเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหว่ากระทำความผิด หรือของบุคคลซึ่งเด็กหรือเยาวชนนั้นอยู่อาศัย ศึกษาหรือทำการงาน หรือมีความเกี่ยวข้องด้วย ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก และสอบถามบุคคลซึ่งอยู่ในที่นั้น
2. เข้าไปในสถานที่อยู่อาศัยของบิดามารดา หรือผู้ปกครองผู้เยาว์หรือของบุคคลซึ่งผู้เยาว์อาศัย ศึกษา หรือทำการงาน หรือมีความเกี่ยวข้องด้วย ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก และสอบถามบุคคลซึ่งอยู่ในที่นั้น เกี่ยวกับคดีแพ่งหรือคดีครอบครัวที่อยู่ในอำนาจศาลเยาวชนและครอบครัวตามมาตรา 11 (3)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. สอบถามครู อาจารย์ หรือผู้จัดการสถานศึกษาที่เด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดศึกษาหรือเคยศึกษาอยู่ เกี่ยวกับความประพฤติ การศึกษา นิสัยและสติปัญญาของเด็กหรือเยาวชนนั้น และถ้าเห็นสมควรจะสั่งให้บุคคลเช่นว่านี้ทำรายงานเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวด้วยก็ได้
4. เรียกบุคคลซึ่งสามารถให้ข้อเท็จจริงมาพบและสาบานหรือปฏิญาณตนและให้ถ้อยคำ
5. สั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองวัตถุหรือเอกสารอันจะใช้เป็นพยานหลักฐานได้ส่งวัตถุหรือเอกสารนั้น

ในกรณีที่มีความจำเป็นอย่างอื่นที่จะต้องเข้าไปในสถานที่ตาม 1. หรือ 2. ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ตกและพระอาทิตย์ขึ้น พนักงานคุมประพฤติจะกระทำได้อีกเมื่อมีคำสั่งศาลหรือคำสั่งผู้อำนวยการสถานพินิจ

2.4 รายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พรเพ็ญ เพชรลูขศิริ ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาให้ทราบถึงปัจจัยร่วมที่เยาวชนกระทำผิดกฎหมาย และเพื่อศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อเยาวชนกระทำผิดกฎหมาย กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มเยาวชนกระทำผิดกฎหมายอายุ 14 - 18 ปี ที่ฝึกอบรมในสถานฝึกและอบรม บ้านกรุณา บ้านอุเบกขา และบ้านปรานี ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง กรุงเทพมหานคร เฉพาะคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน และกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 3 , 4 , 5 และ 6 เฉพาะอายุ 14 - 18 ปี ของโรงเรียนเทพศิลา และ โรงเรียนกุนนทีรุชารามวิทยาคม จำนวนตัวอย่างที่ใช้วิเคราะห์ทั้งสิ้น 620 คน เป็นเยาวชนกระทำผิดกฎหมาย 348 คน นักเรียน 272 คน การวิจัยนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจำนวน 5 ฉบับ คือ แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบบสอบถามความเชื่อเรื่องแหล่งควบคุมภายใน-นอกคน แบบสอบถามอัตมโนทัศน์ แบบสอบถามความโน้มเอียงไปในทางเป็นปฏิปักษ์ต่อกฎหมาย และแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis) ด้วยวิธีแบบขั้น (Stepwise) โดยใช้สถิติวิลค์เลมดา เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกตัวแปรเข้าวิเคราะห์ปรากฏว่า ตัวแปรจำนวน 21 ตัว จาก 33 ตัว สามารถอธิบายความแปรปรวนของการเป็นสมาชิกกลุ่มเยาวชนกระทำผิดกฎหมายและกลุ่มนักเรียนได้ร้อยละ 74.92 ตัวแปรจำแนกที่มีค่าสัมประสิทธิ์คาโนนิกัลมาตรฐาน ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป มี 9 ตัวแปร และสามารถแยกเป็นลักษณะของปัจจัยใหญ่

ได้ 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยทางสภาพแวดล้อม ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลสำคัญที่สุด อันได้แก่การศึกษา เอกสารเป็นเอกสารที่ส่งมอบสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การเที่ยวเล่นคุยกับเพื่อนเมื่อมีเวลาว่างและการมีเพื่อนสนิทถูกจับกุม และปัจจัยทางครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นใครๆ พงสน์ อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้แก่ การที่บิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกันเพราะหย่า และเพราะเสียชีวิต รายได้ของครอบครัว จำนวนพี่น้อง การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยและแบบเข้มงวดกวดขัน

ไพโรจน์ ลิทธิผล ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ที่มีผลกระทบต่อ การกระทำความผิดของเยาวชน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางกายภาพกับการกระทำความผิดของเยาวชน ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปี ถึง 25 ปี โดยการสุ่มสัมภาษณ์ เยาวชนที่กระทำความผิด 200 คน จากทัณฑสถานวัยหนุ่มบางเขน กรุงเทพมหานคร โดยแบ่งประเภท การกระทำความผิดของเยาวชนออกเป็น 4 ประเภท คือ การกระทำความผิดประเภทฆาตกรรม การกระทำความผิดประเภทโจรกรรม การกระทำความผิดประเภททำร้ายร่างกายจนบาดเจ็บสาหัส และการกระทำความผิดประเภทข่มขืนกระทำชำเรา การวิจัยครั้งนี้พบว่าปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ที่มีผลกระทบต่อ การกระทำความผิดของเยาวชนมีดังต่อไปนี้

1. เยาวชนที่กระทำความผิดมาจากครอบครัวที่ไม่แออัด โดยส่วนใหญ่อยู่ในเขตเกษตรกรรม มาก่อน
2. เยาวชนที่กระทำความผิด จะกระทำความผิดในเวลากลางคืนมากกว่าในเวลากลางวัน
3. สถานที่ของการกระทำความผิดนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นบริเวณที่เปลี่ยวในชนบท เช่น บริเวณ ภายในหมู่บ้านที่ห่างคนสัญจรไปมา บริเวณ ไร่ นา หรือป่าละเมาะ
4. เยาวชนที่กระทำความผิดส่วนใหญ่จะใช้อาวุธปืนเป็นอาวุธในการกระทำความผิด ยกเว้น ความผิดประเภทข่มขืนกระทำชำเราที่ใช้กำลังและเสียงขู่บังคับในการกระทำความผิด
5. อาวุธที่ใช้ในการกระทำความผิดนั้นส่วนใหญ่ได้มาโดยการซื้อหาและบุคคลอื่นให้ยืม
6. ผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่ไม่เคยมีเพื่อนที่กระทำความผิดมาก่อน

เมื่อแยกความผิดในแต่ละประเภทของการกระทำความผิดแล้ว ความผิดประเภทฆาตกรรม นั้นจะใช้อาวุธปืนกระทำความผิดเป็นส่วนใหญ่ มีสาเหตุมาจากการป้องกันตนเอง ถูกดูหมิ่นศักดิ์ศรี ความผิดประเภทโจรกรรมจะใช้ปืนเป็นอาวุธในการกระทำความผิดเป็นส่วนใหญ่ มีสาเหตุมาจาก เพื่อนฝูง และต้องการนำไปใช้จ่าย ความผิดประเภททำร้ายร่างกายจนบาดเจ็บสาหัสนั้น จะใช้อาวุธปืนและมีดในการกระทำความผิด มีสาเหตุมาจากการก่อการทะเลาะวิวาทกัน ต้องการแก้แค้นและ เมาสุรา ความผิดประเภทข่มขืนกระทำชำเรานั้น ส่วนใหญ่ใช้กำลังและเสียงเป็นตัวบังคับขู่และ เกิดในช่วงเวลากลางคืน โดยมีสาเหตุมาจากมีสิ่งยั่วยุทางกามารมณ์อยู่และ โอกาสเปิดให้กระทำความผิด

เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่มีผลกระทบต่อ

การกระทำความผิดพบว่า แหล่งที่อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับสาเหตุแห่ง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การกระทำความผิด แต่การใช้อาวุธ เวลา และสถานที่ ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อัจฉรา ทองตัน ได้ทำการวิจัยเรื่องการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในประเทศไทยเพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน เปรียบเทียบสาเหตุการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน รวมทั้งเพื่อทราบว่าผู้กระทำผิดเหล่านี้เคยมีการกระทำผิดในลักษณะเดียวกัน หรือลักษณะอื่น ๆ ที่เป็นการผิดกฎหมายมาก่อนหรือไม่ โดยกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ เด็กและเยาวชนที่ถูกศาลพิพากษาให้เข้ารับการฝึกอบรม ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ จำนวนทั้งสิ้น 300 ราย โดยวิธีสุ่มตัวอย่าง ในการรวบรวมข้อมูลได้ใช้แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. เด็กและเยาวชนชายกระทำผิดมากกว่าเด็กและเยาวชนหญิง ส่วนมากมีการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา มาจากครอบครัวที่ยากจน บิดามารดาประกอบอาชีพลูกจ้าง และรับจ้างทั่วไป
2. ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวมีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะปัจจัยบ้านแตก
3. การอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนแบบปล่อยปละละเลยมากและแบบประชาธิปไตยน้อย มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
4. การคบหาสมาคมกับผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
5. เด็กและเยาวชนที่ศึกษาส่วนใหญ่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน สาเหตุเพราะต้องการเงินหรือทรัพย์สินมากกว่าสาเหตุอื่น ๆ รองลงมาเพราะคบเพื่อนไม่ดี
6. เด็กและเยาวชนที่ศึกษาส่วนใหญ่เคยมีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน และมีความประพฤติเบี่ยงเบนมาก่อน เช่น สูบบุหรี่ ชอบเที่ยวเตร่ตามสถานเริงรมย์ ชอบทะเลาะวิวาท เคยหนีออกจากบ้าน เป็นต้น

นอกจากนี้งานวิจัยของ อัจฉรา ทองตัน ได้มีแนะนำว่า บิดามารดาและผู้เกี่ยวข้องกับเด็กควรศึกษาหาความรู้ในวิธีการอบรมดูแลเด็กเพื่อให้เด็กมีการปรับตัวได้ดี ซึ่งนำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดี และทำพฤติกรรมต่างๆ ลงไปอย่างมีเหตุผล นอกจากนี้ยังได้แนะนำอีกว่ารัฐบาลต้องจำกัดปริมาณแหล่งสถานเริงรมย์ และควบคุมการเข้าไปมั่วสุมของเด็กและเยาวชนในสถานเหล่านี้ อย่างจริงจัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินงาน

3.1 กำหนดประชากร

ประชากรที่ทำการศึกษา คือ เยาวชนที่กระทำความผิดและอยู่ในความควบคุมของ กองคุมประพฤติ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง

3.2 กำหนดขั้นตอนการดำเนินการ

1. ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

ศึกษาค้นคว้าจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งบทความในวารสารต่าง ๆ เพื่อจะได้ แนวทางในการกำหนดปัญหาและขอบเขตของการศึกษา

2. กำหนดขอบเขตของการศึกษา

- กำหนดปัญหาที่จะศึกษาหรือวัตถุประสงค์ของการศึกษา
- กำหนดขอบเขตที่จะศึกษา

3. รวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลทุติยภูมิ จากกองคุมประพฤติ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและ เยาวชนกลาง ปี 2540

โดยข้อมูลเป็นทะเบียนประวัติของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดและถูก ควบคุมโดยกองคุมประพฤติ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง ซึ่งประกอบ ด้วย ลักษณะการกระทำผิด เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพของเด็กและเยาวชน และ สาเหตุของการกระทำผิด

4. วิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมทางสถิติ SPSS เข้ามาช่วยในการประมวลผล ข้อมูล โดยวิเคราะห์ผลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. สรุปผล

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปัญหา และข้อเสนอแนะต่าง ๆ รวมทั้งแนวทางใน การแก้ไขปัญหายังปัญหาที่เกี่ยวข้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติดังนี้

1. χ^2 -test (Test for independent)

วัตถุประสงค์

เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรที่สนใจในลักษณะ 2 ทางในกลุ่มตัวอย่างเดียว ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่

ข้อตกลงเบื้องต้น

- ข้อมูลต้องมีมาตราวัดแบบนามบัญญัติขึ้นไป หรือข้อมูลอยู่ในรูปการแจกแจง
- ข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์จะอยู่ในรูปความถี่

สมมติฐาน

H_0 : ตัวแปร A และ B เป็นอิสระต่อกัน

H_1 : ตัวแปร A และ B ไม่เป็นอิสระต่อกัน

ลักษณะข้อมูล

B \ A	A	A_1	A_2	...	A_c	รวม
	B_1	O_{11}	O_{21}	...	O_{c1}	R_1
B_2	O_{12}	O_{22}	...	O_{c2}	R_2	
.	
.	
B_r	O_{1r}	O_{2r}	...	O_{cr}	R_r	
รวม	C_1	C_2	...	C_c	n	

เมื่อ O_{ij} = ความถี่ที่ได้จากการทดลองหรือสังเกตของเหตุการณ์ A_i และเหตุการณ์ B_j

C_i = ผลรวมของความถี่ที่ได้จากการทดลองหรือสังเกตของเหตุการณ์ A_i

R_j = ผลรวมของความถี่ที่ได้จากการทดลองหรือสังเกตของเหตุการณ์ B_j

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

n = ผลรวมของความถี่ที่ได้จากการทดลองทั้งหมด

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สูตรที่ใช้ในการคำนวณ

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^c \sum_{j=1}^r \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

$$E_{ij} = \frac{C_i R_j}{n}$$

$$\text{d.f.} = (r-1)(c-1)$$

โดยที่ r = จำนวนแถว

c = จำนวนคอลัมน์

O_{ij} = ความถี่ที่สังเกตได้จากแถวตั้งที่ i และแถวนอนที่ j ของตารางการจรณ์

E_{ij} = ความถี่ที่ความหวังที่ได้จากแถวตั้งที่ i และแถวนอนที่ j ของตารางการจรณ์

R_j = เป็นความถี่รวมของแถวที่ j

C_i = เป็นความถี่รวมของคอลัมน์ที่ i

การสรุปผล

จะปฏิเสธสมมติฐาน H_0 เมื่อค่า χ^2 ที่ได้จากการคำนวณมีค่ามากกว่า χ^2 ที่ได้จากรายการแจกแจงแบบ χ^2 ที่องศาแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom) มีค่าเท่ากับ

$\text{d.f.} = (r-1)(c-1)$ ที่ระดับนัยสำคัญ α หรือค่า p-value น้อยกว่า α ที่กำหนด

ข้อควรระวังของการทดสอบ χ^2

1. ค่าสถิติที่คำนวณจากข้อมูลใด ๆ จะมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับศูนย์เสมอ
2. จำนวนความถี่ทั้งหมดควรมีขนาดใหญ่ คือ ไม่ต่ำกว่า 50
3. ความถี่คาดหวังในแต่ละกลุ่ม ไม่ควรมีค่าเล็กเกินไป คือ ไม่ควรต่ำกว่า 5 แต่ถ้าพบจำนวนกลุ่มมีค่าความถี่คาดหวังต่ำกว่า 5 เกิน 20% ของจำนวนกลุ่มทั้งหมดแล้ว อาจแก้ไขได้ดังนี้
 - ก. เพิ่มจำนวนตัวอย่าง (n) ให้มากขึ้น หรือเพิ่มค่าสังเกตให้มากขึ้น
 - ข. รวมกลุ่มที่อยู่ติดกันเข้าด้วยกัน จนกระทั่งค่า E_{ij} ไม่น้อยกว่า 5 วิธีนี้จะทำได้เมื่อการรวมกลุ่มแล้วไม่ทำให้เสียความหมายของกลุ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ 4. ข้อมูลในตารางที่จะนำมาวิเคราะห์ควรเป็นข้อมูลแจกแจงนับ ไม่ควรอยู่ในรูปของ ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งสัดส่วนให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. χ^2 ที่ชี้แจงความเป็นอิสระเท่ากับ 1 และความถี่คาดหวังของบางกลุ่มมีค่าไม่ต่ำกว่า 5 แต่มีน้อยกว่า 10 ตัวสถิติ χ^2 จะไม่มีความต่อเนื่อง จำเป็นต้องปรับค่าต่อเนื่องด้วยวิธีการของเยทส์ (Yate) ดังนี้

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^c \sum_{j=1}^r \frac{(|O_{ij} - E_{ij}| - 0.5)^2}{E_{ij}}$$

2. Cramer's V (V)

หลังจากการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยไคสแควร์ แล้วพบว่ามีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปร เราจะศึกษาต่อไปว่า ตัวแปรทั้งสองมีระดับความสัมพันธ์มากน้อยแค่ไหน โดยใช้ Cramer's V ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$V = \sqrt{\frac{\chi^2}{n(q-1)}}$$

เมื่อ n คือ จำนวนตัวอย่าง

$q = \min(r,c)$ หรือ ค่า q ได้จากการเลือกค่าที่ต่ำสุดของจำนวนแถว หรือจำนวนสดมภ์ ค่าใดค่าหนึ่ง เช่น ถ้า $r=4, c=2$ ค่า q จะเท่ากับ 2

ค่า V จะมีค่า $0 \leq V \leq 1$ โดยไม่มีค่าเป็นลบ

การแปลความหมายทำได้ดังนี้

ค่า V	การแปลผล
0.00-0.25	สัมพันธ์น้อย
0.26-0.50	สัมพันธ์ปานกลาง
0.51-0.75	สัมพันธ์ค่อนข้างมาก
0.76-1.00	สัมพันธ์มาก

การหาค่า p-value ของค่าสัมประสิทธิ์ของ Cramer สามารถทำได้ เนื่องจากค่า V เป็น linear function ของค่า χ^2 ดังนั้นค่า p-value ของค่า χ^2 จะมีค่าเท่ากับค่า p-value ของค่า V จากข้อมูลเดียวกันและสามารถสรุปถึงค่า V ได้เช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 สรุปผล

ทำการสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากสมมติฐานทางการวิจัยดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น รวมทั้งการกล่าวถึงข้อจำกัดทางการวิจัย ปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการศึกษาในครั้งนี้ และรวมไปถึงข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่จะศึกษาเรื่องนี้ในอนาคตต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลของเยาวชนที่กระทำผิดจำนวน 2940 คน ที่อยู่ในความควบคุมของกองคุมประพฤติ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้บันทึกลงเครื่องคอมพิวเตอร์และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติคือ SPSS for Windows ผลการวิเคราะห์เป็นดังนี้

4.1 ตารางนำเสนอข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของเยาวชนทั้งหมดที่กระทำผิด ในลักษณะการกระทำผิดต่าง ๆ

ลักษณะการกระทำผิด	จำนวน	ร้อยละ
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	578	19.7
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	114	3.9
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	76	2.6
ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข	11	0.4
ความผิดเกี่ยวกับอาวุธ	112	3.8
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	1887	64.2
ความผิดเกี่ยวกับการจับขัง	144	4.9
ความผิดอื่น ๆ	18	0.6
รวม	2940	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่าจำนวนเยาวชนทั้งหมดที่กระทำผิดจำแนกตามลักษณะการกระทำผิดทั้งหมด 2940 คน ส่วนใหญ่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 64.2 รองลงมาเป็นความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 19.7 ความผิดเกี่ยวกับการจับขัง ร้อยละ 4.9 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 3.9 ความผิดเกี่ยวกับอาวุธ ร้อยละ 3.8 ความผิดเกี่ยวกับเพศร้อยละ 2.6 ความผิดอื่น ๆ ร้อยละ 0.6 และความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขร้อยละ 0.4 ตามลำดับ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ออกกฎหมายให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของเยาวชนทั้งหมดที่กระทำผิด ในสาเหตุในการกระทำผิด
ต่าง ๆ**

สาเหตุในการกระทำผิด	จำนวน	ร้อยละ
สภาพครอบครัวและสภาพอารมณ์	895	30.4
การคบเพื่อนเสเพลหรือถูกชักจูง	1313	44.7
สภาพเศรษฐกิจ	139	4.7
สภาพทางร่างกายและสภาพจิตใจ	199	6.8
สาเหตุอื่น ๆ	394	13.4
รวม	2940	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่าจำนวนและร้อยละของเยาวชนทั้งหมดที่กระทำผิดจำนวน 2940 คน จำแนกตามสาเหตุในการกระทำผิด ส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากการคบเพื่อนเสเพลหรือถูกชักจูง คิดเป็นร้อยละ 44.7 รองลงมาเป็นสภาพครอบครัวและสภาพอารมณ์คิดเป็นร้อยละ 30.4 สาเหตุอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 13.4 สภาพทางร่างกายและสภาพจิตใจคิดเป็นร้อยละ 6.8 และ สภาพเศรษฐกิจคิดเป็นร้อยละ 4.7 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของเยาวชนทั้งหมดที่กระทำผิดจำแนกตามอาชีพของเยาวชน

ลักษณะการกระทำผิด	อาชีพของเยาวชน				รวม
	นักเรียน	ช่วย ผู้ปกครอง	อาชีพ ส่วนตัว	ไม่ได้ ประกอบอาชีพ	
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน (ร้อยละภายในอาชีพ) (ร้อยละของทั้งหมด)	116 (16.3) (3.9)	18 (14.8) (0.6)	268 (21.3) (9.1)	176 (20.7) (6.0)	578 (19.7)
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย (ร้อยละภายในอาชีพ) (ร้อยละของทั้งหมด)	44 (6.2) (1.5)	4 (3.3) (0.1)	52 (4.1) (1.8)	14 (1.6) (0.5)	114 (3.9)
ความผิดเกี่ยวกับเพศ (ร้อยละภายในอาชีพ) (ร้อยละของทั้งหมด)	26 (3.7) (0.9)	2 (1.6) (0.1)	29 (2.3) (1.0)	19 (2.2) (0.6)	76 (2.6)
ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข (ร้อยละภายในอาชีพ) (ร้อยละของทั้งหมด)	3 (0.4) (0.1)	1 (0.8) (0.0)	7 (0.6) (0.2)	0 (0) (0)	11 (0.4)
ความผิดเกี่ยวกับอาวุธ (ร้อยละภายในอาชีพ) (ร้อยละของทั้งหมด)	82 (11.5) (2.8)	4 (2.9) (0.1)	19 (1.4) (0.6)	12 (1.2) (0.4)	120 (3.6)
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (ร้อยละภายในอาชีพ) (ร้อยละของทั้งหมด)	378 (53.2) (12.9)	88 (72.1) (3.0)	811 (64.4) (27.6)	610 (71.8) (20.7)	1887 (64.2)
ความผิดเกี่ยวกับการขบขี้ (ร้อยละภายในอาชีพ) (ร้อยละของทั้งหมด)	54 (7.6) (1.8)	5 (4.1) (0.2)	65 (5.2) (2.2)	20 (2.4) (0.7)	144 (4.9)
ความผิดอื่น ๆ (ร้อยละภายในอาชีพ) (ร้อยละของทั้งหมด)	7 (1.0) (0.2)	0 (0) (0)	10 (0.8) (0.3)	1 (0.1) (0)	18 (0.6)
รวม (ร้อยละภายในอาชีพ) (ร้อยละของทั้งหมด)	710 (100.0) (24.1)	122 (100.0) (4.1)	1259 (100.0) (42.8)	849 (100.0) (28.9)	2940 (100.0)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.3 พบว่าเยาวชนที่กระทำผิดส่วนใหญ่มีอาชีพส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 42.8 เมื่อพิจารณาเยาวชนที่มีอาชีพส่วนตัวมีการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมากที่สุดร้อยละ 64.4 รองลงมาคือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินร้อยละ 21.3 และความผิดเกี่ยวกับการจับขังร้อยละ 5.2 ตามลำดับ เยาวชนที่ไม่ได้ประกอบอาชีพมีการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมากที่สุดร้อยละ 71.8 รองลงมาคือ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินร้อยละ 20.7 และความผิดเกี่ยวกับการจับขังร้อยละ 2.4 ตามลำดับ ส่วนเยาวชนที่เป็นนักเรียนจะเห็นว่าการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมากที่สุดร้อยละ 53.2 รองลงมาคือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินร้อยละ 16.3 และความผิดเกี่ยวกับอาวุธร้อยละ 11.5 ตามลำดับ ส่วนที่มีอาชีพช่วยผู้ปกครองได้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมากที่สุดร้อยละ 72.1 รองลงมาคือ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินร้อยละ 14.8 และความผิดเกี่ยวกับการจับขังร้อยละ 4.1 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของเยาวชนทั้งหมดที่กระทำผิด จำแนกตามระดับการศึกษา

ลักษณะการกระทำผิด	ระดับการศึกษา		รวม
	ประถมศึกษา และต่ำกว่า	มัธยมศึกษา และสูงกว่า	
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน (ร้อยละภายในระดับการศึกษา) (ร้อยละของทั้งหมด)	239 (22.4) (8.1)	339 (18.1) (11.5)	578 (19.7)
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย (ร้อยละภายในระดับการศึกษา) (ร้อยละของทั้งหมด)	41 (3.8) (1.4)	73 (3.9) (2.5)	114 (3.9)
ความผิดเกี่ยวกับเพศ (ร้อยละภายในระดับการศึกษา) (ร้อยละของทั้งหมด)	23 (2.2) (0.8)	53 (2.8) (1.8)	76 (2.6)
ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข (ร้อยละภายในระดับการศึกษา) (ร้อยละของทั้งหมด)	5 (0.5) (0.2)	6 (0.3) (0.2)	11 (0.4)
ความผิดเกี่ยวกับอาวุธ (ร้อยละภายในระดับการศึกษา) (ร้อยละของทั้งหมด)	16 (1.5) (0.5)	96 (5.1) (3.3)	112 (3.8)
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (ร้อยละภายในระดับการศึกษา) (ร้อยละของทั้งหมด)	700 (65.6) (23.8)	1187 (63.4) (40.4)	1887 (64.2)
ความผิดเกี่ยวกับการจับขัง (ร้อยละภายในระดับการศึกษา) (ร้อยละของทั้งหมด)	39 (3.7) (1.3)	105 (5.6) (3.6)	144 (4.9)
ความผิดอื่น ๆ (ร้อยละภายในระดับการศึกษา) (ร้อยละของทั้งหมด)	4 (0.4) (0.1)	14 (0.7) (0.5)	18 (0.6)
รวม (ร้อยละภายในระดับการศึกษา) (ร้อยละของทั้งหมด)	1067 (100.0) (36.3)	1873 (100.0) (63.7)	2940 (100.0)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.4 เยาวชนที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและสูงกว่ามีการกระทำผิดคิดเป็นร้อยละ 63.7 ซึ่งมากกว่าเยาวชนที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษาและต่ำกว่า เยาวชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาและสูงกว่ามีการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมากที่สุดร้อยละ 63.4 รองลงมาคือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินร้อยละ 18.1 และความผิดเกี่ยวกับการจับฉั้ร้อยละ 5.6 ตามลำดับ ส่วนเยาวชนที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษาและต่ำกว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมากที่สุดร้อยละ 65.6 รองลงมาคือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินร้อยละ 22.4 และความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายร้อยละ 3.8 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของเยาวชนทั้งหมดที่กระทำผิดจำแนกตามเพศ

ลักษณะการกระทำผิด	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน (ร้อยละภายในเพศ) (ร้อยละของทั้งหมด)	509 (19.0) (17.3)	69 (26.1) (2.3)	578 (19.7)
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย (ร้อยละภายในเพศ) (ร้อยละของทั้งหมด)	108 (4.0) (3.7)	6 (2.3) (0.2)	114 (3.9)
ความผิดเกี่ยวกับเพศ (ร้อยละภายในเพศ) (ร้อยละของทั้งหมด)	74 (2.8) (2.5)	2 (0.8) (0.1)	76 (2.6)
ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข (ร้อยละภายในเพศ) (ร้อยละของทั้งหมด)	10 (0.4) (0.3)	1 (0.4) (0.0)	11 (0.4)
ความผิดเกี่ยวกับอาวุธ (ร้อยละภายในเพศ) (ร้อยละของทั้งหมด)	109 (4.1) (3.7)	3 (1.1) (0.1)	112 (3.8)
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (ร้อยละภายในเพศ) (ร้อยละของทั้งหมด)	1710 (63.9) (58.2)	177 (67.0) (6.0)	1887 (64.2)
ความผิดเกี่ยวกับการขบขี้ (ร้อยละภายในเพศ) (ร้อยละของทั้งหมด)	142 (5.3) (4.8)	2 (0.8) (0.1)	144 (4.9)
ความผิดอื่น ๆ (ร้อยละภายในเพศ) (ร้อยละของทั้งหมด)	14 (0.5) (0.5)	4 (1.5) (0.1)	18 (0.6)
รวม (ร้อยละภายในเพศ) (ร้อยละของทั้งหมด)	2676 (100.0) (91.0)	264 (100.0) (9.0)	2940 (100.0)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.5 เยาวชนที่กระทำความผิดเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง เพศชายกระทำความผิดเป็นร้อยละ 91.0 โดยมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมากที่สุดร้อยละ 63.9 รองลงมาคือ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินร้อยละ 19.0 และความผิดเกี่ยวกับการข่มขืนร้อยละ 5.3 ตามลำดับ ส่วนเพศหญิงมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมากที่สุดร้อยละ 67.0 รองลงมาคือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินร้อยละ 26.1 และความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายร้อยละ 2.3 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของเยาวชนทั้งหมดที่กระทำผิด จำแนกตามสาเหตุในการกระทำผิด

ลักษณะการกระทำผิด	สาเหตุในการกระทำผิด					รวม
	สภาพครอบครัวและสภาพอารมณ์	การคบเพื่อนเสเพลหรือถูกชักจูง	สภาพเศรษฐกิจ	สภาพทางร่างกายและสภาพจิตใจ	สาเหตุอื่น ๆ	
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน (ร้อยละภายในความผิด) (ร้อยละของทั้งหมด)	181 (31.3) (6.2)	187 (32.4) (6.4)	59 (10.2) (2.0)	15 (2.6) (0.5)	136 (23.5) (4.6)	578 (100.0) (19.7)
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย (ร้อยละภายในความผิด) (ร้อยละของทั้งหมด)	15 (13.2) (0.5)	37 (32.5) (1.3)	1 (0.9) (0)	32 (28.1) (1.1)	29 (25.4) (1.0)	114 (100.0) (3.9)
ความผิดเกี่ยวกับเพศ (ร้อยละภายในความผิด) (ร้อยละของทั้งหมด)	14 (18.4) (0.5)	4 (5.3) (0.1)	0 (0) (0)	35 (46.1) (1.2)	23 (30.3) (0.8)	67 (100.0) (2.6)
ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข (ร้อยละภายในความผิด) (ร้อยละของทั้งหมด)	1 (9.1) (0)	4 (36.4) (0.1)	0 (0) (0)	2 (18.2) (0.1)	4 (36.4) (0.1)	11 (100.0) (0.4)
ความผิดเกี่ยวกับอาวุธ (ร้อยละภายในความผิด) (ร้อยละของทั้งหมด)	19 (17.0) (0.6)	46 (41.1) (1.6)	2 (1.8) (0.1)	3 (2.7) (0.1)	42 (37.5) (1.4)	112 (100.0) (3.8)
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (ร้อยละภายในความผิด) (ร้อยละของทั้งหมด)	656 (34.8) (22.3)	1018 (53.9) (34.6)	77 (4.1) (2.6)	97 (5.1) (3.3)	39 (2.1) (1.3)	1887 (100.0) (64.2)
ความผิดเกี่ยวกับการขบขี้ (ร้อยละภายในความผิด) (ร้อยละของทั้งหมด)	8 (5.6) (0.3)	13 (9.0) (0.4)	0 (0) (0)	10 (6.9) (0.3)	113 (78.5) (3.8)	144 (100.0) (4.9)
ความผิดอื่น ๆ (ร้อยละภายในความผิด) (ร้อยละของทั้งหมด)	1 (5.6) (0)	4 (22.2) (0.1)	0 (0) (0)	5 (27.8) (0.2)	8 (44.4) (0.3)	18 (100.0) (0.6)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะ การกระทำผิด	สาเหตุในการกระทำผิด					รวม
	สภาพ ครอบครัว และสภาพ อารมณ์	การคบ เพื่อนเสเพล หรือ ถูกชักจูง	สภาพ เศรษฐกิจ	สภาพทาง ร่างกายและ สภาพจิตใจ	สาเหตุ อื่น ๆ	
รวม (ร้อยละภายในความผิด) (ร้อยละของทั้งหมด)	895 (30.4)	1313 (44.7)	139 (4.7)	199 (6.8)	394 (13.4)	2940 (100.0)

จากตารางที่ 4.6 เยาวชนที่กระทำผิดมีสาเหตุในการกระทำผิดมาจากการคบเพื่อนเสเพลหรือถูกชักจูงมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 44.7 โดยที่เยาวชนที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมีสาเหตุมาจากการคบเพื่อนเสเพลหรือถูกชักจูงมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 53.9 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมีสาเหตุมาจากการคบเพื่อนเสเพลหรือถูกชักจูงมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 32.4 ความผิดเกี่ยวกับการจับขังมีสาเหตุมาจากสาเหตุอื่น ๆ มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 78.5 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายมีสาเหตุมาจากการคบเพื่อนเสเพลหรือถูกชักจูงมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 32.5 ความผิดเกี่ยวกับอาวุธมีสาเหตุมาจากการคบเพื่อนเสเพลหรือถูกชักจูงมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 41.1 ความผิดเกี่ยวกับเพศมีสาเหตุมาจากสภาพทางร่างกายและสภาพจิตใจมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 46.1 ความผิดอื่น ๆ มีสาเหตุมาจากสาเหตุอื่น ๆ มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 44.4 ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขมีสาเหตุจากการคบเพื่อนเสเพลหรือถูกชักจูงและสาเหตุอื่น ๆ มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 36.4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของเยาวชนจากสาเหตุในการกระทำผิดของเยาวชนที่
กระทำผิดจำแนกตามระดับการศึกษา**

สาเหตุในการกระทำผิด	ระดับการศึกษา		รวม
	ประถมศึกษา และต่ำกว่า	มัธยมศึกษา และสูงกว่า	
สภาพครอบครัวและสภาพอารมณ์ (ร้อยละภายในระดับการศึกษา) (ร้อยละของทั้งหมด)	408 (38.2) (13.9)	487 (26.0) (16.6)	895 (30.4)
การคบเพื่อนเสเพลหรือถูกชักจูง (ร้อยละภายในระดับการศึกษา) (ร้อยละของทั้งหมด)	372 (34.9) (12.7)	941 (50.2) (32.0)	1313 (44.7)
สภาพเศรษฐกิจ (ร้อยละภายในระดับการศึกษา) (ร้อยละของทั้งหมด)	81 (7.6) (2.8)	58 (3.1) (2.0)	139 (4.7)
สภาพทางร่างกายและจิตใจ (ร้อยละภายในระดับการศึกษา) (ร้อยละของทั้งหมด)	73 (6.8) (2.5)	126 (6.7) (4.3)	199 (6.7)
สาเหตุอื่น ๆ (ร้อยละภายในระดับการศึกษา) (ร้อยละของทั้งหมด)	133 (12.5) (4.9)	261 (13.9) (8.9)	394 (13.4)
รวม (ร้อยละภายในระดับการศึกษา) (ร้อยละของทั้งหมด)	1067 (100.0) (36.3)	1873 (100.0) (63.7)	2940 (100.0)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.7 พบว่าเยาวชนที่กระทำผิด จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าเยาวชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาและสูงกว่ากระทำผิดมากกว่าเยาวชนที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษาและต่ำกว่า โดยเยาวชนที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและสูงกว่าทำความผิดคิดเป็นร้อยละ 63.7 ซึ่งสาเหตุในการกระทำผิดมาจากการคบเพื่อนเสเพลหรือถูกชักจูงมากที่สุดร้อยละ 50.2 รองลงมาคือสาเหตุจากสภาพครอบครัวและสภาพอารมณ์ร้อยละ 26.0 และสาเหตุอื่น ๆ ร้อยละ 13.9 ตามลำดับ เยาวชนที่กระทำผิดที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษาและต่ำกว่ามีสาเหตุมาจากสภาพครอบครัวและสภาพอารมณ์มากที่สุดร้อยละ 38.2 รองลงมาคือการคบเพื่อนเสเพลหรือถูกชักจูงร้อยละ 34.9 และสาเหตุอื่น ๆ ร้อยละ 12.5 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของเยาวชนจากสาเหตุในการกระทำผิดของเยาวชนที่
กระทำผิดจำแนกตามเพศ**

สาเหตุในการกระทำผิด	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
สภาพครอบครัวและสภาพอารมณ์ (ร้อยละภายในเพศ) (ร้อยละของทั้งหมด)	781 (29.2) (26.6)	114 (43.2) (3.9)	895 (30.4)
การคบเพื่อนเสเพลหรือถูกชักจูง (ร้อยละภายในเพศ) (ร้อยละของทั้งหมด)	1222 (45.7) (41.6)	91 (34.5) (3.1)	1313 (44.7)
สภาพเศรษฐกิจ (ร้อยละภายในเพศ) (ร้อยละของทั้งหมด)	125 (4.7) (4.3)	14 (5.3) (0.5)	139 (4.7)
สภาพทางร่างกายและจิตใจ (ร้อยละภายในเพศ) (ร้อยละของทั้งหมด)	188 (7.0) (6.4)	11 (4.2) (0.4)	199 (6.8)
สาเหตุอื่น ๆ (ร้อยละภายในเพศ) (ร้อยละของทั้งหมด)	360 (13.5) (12.2)	34 (12.9) (1.2)	394 (13.4)
รวม (ร้อยละภายในเพศ) (ร้อยละของทั้งหมด)	2676 (100.0) (91.0)	264 (100.0) (9.0)	2940 (100.0)

จากตารางที่ 4.8 เยาวชนที่กระทำผิดจำแนกตามเพศ พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 91.0 ส่วนเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 9.0 โดยเพศชายมีสาเหตุในการกระทำผิดคือการคบเพื่อนเสเพลหรือถูกชักจูงมากที่สุดร้อยละ 45.7 รองลงมาคือสาเหตุจากสภาพครอบครัวและสภาพอารมณ์ร้อยละ 29.2 และสาเหตุอื่น ๆ ร้อยละ 13.5 ตามลำดับ ส่วนเพศหญิงมีสาเหตุมาจากสภาพครอบครัวและสภาพอารมณ์มากที่สุดร้อยละ 43.2 รองลงมาคือการคบเพื่อนเสเพลหรือถูกชักจูงร้อยละ 34.5 และสาเหตุอื่น ๆ ร้อยละ 12.9 ตามลำดับ

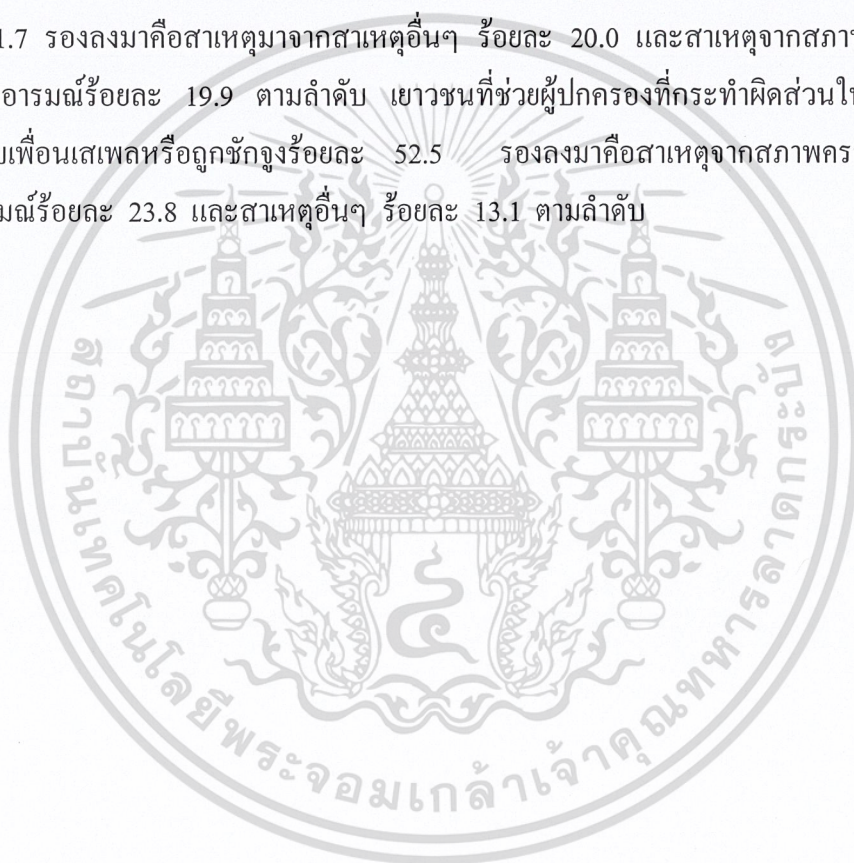
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละของเยาวชนจากสาเหตุในการกระทำผิดของเยาวชนที่กระทำผิดจำแนกตามอาชีพของเยาวชน

สาเหตุในการกระทำผิด	อาชีพของเยาวชน				รวม
	นักเรียน	ช่วย ผู้ปกครอง	อาชีพ ส่วนตัว	ไม่ได้ ประกอบอาชีพ	
สภาพครอบครัวและสภาพอารมณ์ (ร้อยละภายในอาชีพ)	141 (19.9)	29 (23.8)	423 (33.6)	302 (35.6)	895
(ร้อยละของทั้งหมด)	(4.8)	(1.0)	(14.4)	(10.3)	(30.4)
การคบเพื่อนเสเพลหรือถูกชักจูง (ร้อยละภายในอาชีพ)	367 (51.7)	64 (52.5)	485 (38.5)	397 (46.8)	1313
(ร้อยละของทั้งหมด)	(12.5)	(2.2)	(16.5)	(13.5)	(44.7)
สภาพเศรษฐกิจ (ร้อยละภายในอาชีพ)	10 (1.4)	5 (4.1)	84 (6.7)	40 (4.7)	139
(ร้อยละของทั้งหมด)	(0.3)	(0.2)	(2.9)	(1.4)	(4.7)
สภาพทางร่างกายและจิตใจ (ร้อยละภายในอาชีพ)	50 (7.0)	8 (6.6)	101 (8.0)	40 (4.7)	199
(ร้อยละของทั้งหมด)	(1.7)	(0.3)	(3.4)	(1.4)	(6.8)
สาเหตุอื่น ๆ (ร้อยละภายในอาชีพ)	142 (20.0)	16 (13.1)	166 (13.2)	70 (8.2)	394
(ร้อยละของทั้งหมด)	(4.8)	(0.5)	(5.6)	(2.4)	(13.4)
รวม (ร้อยละภายในอาชีพ)	710 (100.0)	122 (100.0)	1259 (100.0)	849 (100.0)	2940
(ร้อยละของทั้งหมด)	(24.1)	(4.1)	(42.8)	(28.9)	(100.0)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.9 เยาวชนที่กระทำผิดจำแนกตามอาชีพ พบว่า ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 42.8 โดยที่เยาวชนที่ประกอบอาชีพส่วนตัวเหล่านี้มีการกระทำผิดจากสาเหตุ การคบเพื่อนเสเพลหรือถูกชักจูงมากที่สุดร้อยละ 38.5 รองลงมาคือสาเหตุจากสภาพครอบครัวและ สภาพอารมณ์ร้อยละ 33.6 และสาเหตุอื่น ๆ ร้อยละ 13.2 ตามลำดับ เยาวชนที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ กระทำผิดจากสาเหตุการคบเพื่อนเสเพลหรือถูกชักจูงมากที่สุดร้อยละ 46.8 รองลงมาคือ สาเหตุมาจากสภาพครอบครัวและสภาพอารมณ์ร้อยละ 35.6 และสาเหตุอื่น ๆ ร้อยละ 8.2 ตามลำดับ เยาวชนที่เป็นนักเรียนที่กระทำผิดส่วนใหญ่มีสาเหตุจากการคบเพื่อนเสเพลหรือถูกชักจูง ร้อยละ 51.7 รองลงมาคือสาเหตุมาจากสาเหตุอื่น ๆ ร้อยละ 20.0 และสาเหตุจากสภาพครอบครัว และสภาพอารมณ์ร้อยละ 19.9 ตามลำดับ เยาวชนที่ช่วยผู้ปกครองที่กระทำผิดส่วนใหญ่มีสาเหตุ จากการคบเพื่อนเสเพลหรือถูกชักจูงร้อยละ 52.5 รองลงมาคือสาเหตุจากสภาพครอบครัวและ สภาพอารมณ์ร้อยละ 23.8 และสาเหตุอื่น ๆ ร้อยละ 13.1 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1

H_0 : เพศไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการกระทำผิดของเยาวชน

H_1 : เพศมีความสัมพันธ์กับลักษณะการกระทำผิดของเยาวชน

ตารางที่ 4.10 จำนวนและค่าคาดหวังของเยาวชนที่กระทำความผิดจำแนกตามเพศ

ลักษณะการกระทำผิด	เพศ		รวม
	ชาย (ค่าคาดหวัง)	หญิง (ค่าคาดหวัง)	
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	509 (526.1)	69 (51.9)	578
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	108 (103.8)	6 (10.2)	114
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	74 (69.2)	2 (6.8)	76
ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข	10 (10.0)	1 (1.0)	11
ความผิดเกี่ยวกับอาวุธ	109 (101.9)	3 (10.1)	112
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	1710 (1717.6)	177 (169.4)	1887
ความผิดเกี่ยวกับการจับขัง	142 (131.1)	2 (12.9)	144
ความผิดอื่น ๆ	14 (16.4)	4 (1.6)	18
รวม	2676	264	2940

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศและลักษณะการกระทำผิดของเยาวชน

Chi-square	Df	p-value	Cramer's V
31.686	7	0.000*	0.104

จากตารางที่ 4.11 สรุปได้ว่า เพศมีความสัมพันธ์กับลักษณะการกระทำผิดของเยาวชนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีระดับความสัมพันธ์เท่ากับ 0.104

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานที่ 2

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการกระทำผิดของเยาวชน

H_1 : ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับลักษณะการกระทำผิดของเยาวชน

ตารางที่ 4.12 จำนวนและค่าคาดหวังของเยาวชนที่กระทำความผิดจำแนกตามระดับการศึกษา

ลักษณะการกระทำผิด	ระดับการศึกษา		รวม
	ประถมศึกษา และต่ำกว่า (ค่าคาดหวัง)	มัธยมศึกษา และสูงกว่า (ค่าคาดหวัง)	
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	239 (209.8)	339 (368.2)	578
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	41 (41.4)	73 (72.6)	114
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	23 (27.6)	53 (48.4)	76
ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข	5 (4.0)	6 (7.0)	11
ความผิดเกี่ยวกับอาวุธ	16 (40.6)	96 (71.4)	112
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	700 (684.8)	1187 (1202.2)	1887
ความผิดเกี่ยวกับการขับขี่	39 (52.3)	105 (91.7)	144
ความผิดอื่น ๆ	4 (6.5)	14 (11.5)	18
รวม	1067	1873	2940

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาและลักษณะการกระทำผิดของเยาวชน

Chi-square	Df	p-value	Cramer's V
38.802	7	0.000*	0.115

จากตารางที่ 4.13 สรุปได้ว่าระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับลักษณะการกระทำผิดของเยาวชนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีระดับความสัมพันธ์เท่ากับ 0.115

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานที่ 3

H_0 : สาเหตุในการกระทำผิดของเยาวชน ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการกระทำผิดของเยาวชน

H_1 : สาเหตุในการกระทำผิดของเยาวชน มีความสัมพันธ์กับลักษณะการกระทำผิดของเยาวชน

ตารางที่ 4.14 จำนวนและค่าคาดหวังของเยาวชนที่กระทำความผิดจำแนกตามสาเหตุในการกระทำผิด

ลักษณะการกระทำผิด	สาเหตุในการกระทำผิด					รวม
	สภาพครอบครัวและสภาพอารมณ์ (ค่าคาดหวัง)	การคบเพื่อนเสเพลหรือถูกชักจูง (ค่าคาดหวัง)	สภาพเศรษฐกิจ (ค่าคาดหวัง)	สภาพทางร่างกายและสภาพจิตใจ (ค่าคาดหวัง)	สาเหตุอื่น ๆ (ค่าคาดหวัง)	
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	181 (176.0)	187 (258.1)	59 (27.3)	15 (39.1)	136 (77.5)	578
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	15 (34.7)	37 (50.9)	1 (5.4)	32 (7.7)	29 (15.3)	114
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	14 (23.1)	4 (33.9)	0 (3.6)	35 (5.1)	23 (10.2)	76
ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข	1 (3.3)	4 (4.9)	0 (0.5)	2 (0.7)	4 (1.5)	11
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	656 (643.4)	1018 (890.3)	77 (89.2)	97 (127.7)	39 (252.9)	1887
ความผิดเกี่ยวกับการขบขี้	8 (43.8)	13 (64.3)	0 (6.8)	10 (9.7)	113 (19.3)	144
ความผิดอื่น ๆ	20 (39.6)	50 (58.1)	2 (6.1)	8 (8.8)	50 (17.4)	130
รวม	895	1313	139	199	468	2940

หมายเหตุ ได้รวมความผิดเกี่ยวกับอาวุธเข้ามาอยู่ในความผิดอื่น ๆ เพื่อให้เป็นไปตามข้อตกลงเอกสารของกัการทดลองแบบโคสมิกเรย์ คือ ให้มีความถี่คาดหวังเกิน 5 มากกว่า 20% ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.15 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุในการกระทำผิดและลักษณะการกระทำผิดของเยาวชน

Chi-square	Df	p-value	Cramer's V
1299.286	24	0.000*	0.332

จากตารางที่ 4.15 สรุปได้ว่า สาเหตุในการกระทำผิดมีความสัมพันธ์กับลักษณะการกระทำผิดของเยาวชนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีระดับความสัมพันธ์เท่ากับ 0.332

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานที่ 4

H_0 : อาชีพของเยาวชน ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการกระทำผิดของเยาวชน

H_1 : อาชีพของเยาวชน มีความสัมพันธ์กับลักษณะการกระทำผิดของเยาวชน

ตารางที่ 4.16 จำนวนและค่าคาดหวังของเยาวชนที่กระทำความผิด จำแนกตามอาชีพ

ลักษณะการกระทำผิด	อาชีพของเยาวชน				รวม
	นักเรียน (ค่าคาดหวัง)	ช่วย ผู้ปกครอง (ค่าคาดหวัง)	อาชีพ ส่วนตัว (ค่าคาดหวัง)	ไม่ได้ ประกอบ อาชีพ (ค่าคาดหวัง)	
ความผิดเกี่ยวกับ ทรัพย์สิน	116 (139.6)	18 (24.0)	268 (247.5)	176 (166.9)	578
ความผิดเกี่ยวกับ ชีวิตและร่างกาย	44 (27.5)	4 (4.7)	52 (48.8)	14 (32.9)	114
ความผิดเกี่ยวกับ เพศ	26 (18.4)	3 (3.2)	29 (32.5)	19 (21.9)	76
ความผิดเกี่ยวกับ อาวุธ	82 (27.0)	4 (4.6)	17 (48.0)	9 (32.3)	112
ความผิดเกี่ยวกับ ยาเสพติด	378 (455.7)	88 (78.3)	811 (808.1)	610 (544.9)	1887
ความผิดเกี่ยวกับ การขโมย	54 (34.8)	5 (6.0)	65 (61.7)	20 (41.6)	144
ความผิดอื่น ๆ	10 (7.0)	1 (1.2)	17 (12.4)	1 (8.4)	29
รวม	710	122	1259	849	2940

หมายเหตุ ได้รวมความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขไว้อยู่ในความผิดอื่น ๆ เพื่อให้เป็นไปตาม
ข้อตกลงของการทดลองแบบไคสแควร์ คือให้มีความถี่คาดหวังเกิน 5 มากกว่า 20% ของจำนวนเซลล์
ทั้งหมด ไม่ว่าจะกี่ครั้งก็ตาม อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.17 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของเยาวชนและลักษณะการกระทำผิดของเยาวชน

Chi-square	Df	p-value	Cramer's V
235.580	18	0.000*	0.163

จากตารางที่ 4.17 สรุปได้ว่า อาชีพของเยาวชนมีความสัมพันธ์กับลักษณะการกระทำผิดของเยาวชนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีระดับความสัมพันธ์เท่ากับ 0.163

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานที่ 5

H_0 : เพศไม่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุในการกระทำผิดของเยาวชน

H_1 : เพศมีความสัมพันธ์กับสาเหตุในการกระทำผิดของเยาวชน

ตารางที่ 4.18 จำนวนและค่าคาดหวังของสาเหตุในการกระทำผิดของเยาวชนที่กระทำ
ความผิด จำแนกตามเพศ

สาเหตุในการกระทำผิด	เพศ		รวม
	ชาย (ค่าคาดหวัง)	หญิง (ค่าคาดหวัง)	
สภาพครอบครัวและสภาพอารมณ์	781 (814.6)	114 (80.4)	895
การคบเพื่อนเสพเพลหรือถูกชักจูง	1222 (1195.1)	91 (117.9)	1313
สภาพเศรษฐกิจ	125 (126.5)	14 (12.5)	139
สภาพทางร่างกายและจิตใจ	188 (181.1)	11 (17.9)	199
สาเหตุอื่น ๆ	360 (424.4)	34 (43.6)	394
รวม	2676	264	2940

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.19 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศและสาเหตุในการกระทำผิด
ของเยาวชน

Chi-square	Df	p-value	Cramer's V
25.371	4	0.000*	0.093

จากตารางที่ 4.19 สรุปได้ว่า เพศมีความสัมพันธ์กับสาเหตุในการกระทำผิดของ
เยาวชนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีระดับความสัมพันธ์เท่ากับ 0.093

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานที่ 6

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุในการกระทำผิดของเยาวชน

H_1 : ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับสาเหตุในการกระทำผิดของเยาวชน

ตารางที่ 4.20 จำนวนและค่าคาดหวังของสาเหตุในการกระทำผิดของเยาวชนที่กระทำคามผิด
จำแนกตามระดับการศึกษา

สาเหตุในการกระทำผิด	ระดับการศึกษา		รวม
	ประถมศึกษา และต่ำกว่า (ค่าคาดหวัง)	มัธยมศึกษา และสูงกว่า (ค่าคาดหวัง)	
สภาพครอบครัวและสภาพอารมณ์	408 (324.8)	487 (570.2)	895
การคบเพื่อนเสเพลหรือถูกชักจูง	372 (476.5)	941 (836.5)	1313
สภาพเศรษฐกิจ	81 (50.4)	58 (88.6)	139
สภาพทางร่างกายและจิตใจ	73 (72.2)	126 (126.8)	199
สาเหตุอื่น ๆ	133 (143.0)	261 (251.0)	394
รวม	1067	1873	2940

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.21 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาและสาเหตุในการกระทำผิดของเยาวชน

Chi-square	Df	p-value	Cramer's V
99.579	4	0.000*	0.184

จากตารางที่ 4.21 สรุปได้ว่าระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับสาเหตุในการกระทำผิดของเยาวชนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีระดับความสัมพันธ์เท่ากับ 0.184

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานที่ 7

H_0 : อาชีพของเยาวชน ไม่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุในการกระทำผิดของเยาวชน

H_1 : อาชีพของเยาวชนมีความสัมพันธ์กับสาเหตุในการกระทำผิดของเยาวชน

ตารางที่ 4.22 จำนวนและค่าคาดหวังของสาเหตุในการกระทำผิดของเยาวชนที่กระทำความผิด
จำแนกตามอาชีพของเยาวชน

สาเหตุในการ กระทำผิด	อาชีพของเยาวชน				รวม
	นักเรียน (ค่าคาดหวัง)	ช่วย ผู้ปกครอง (ค่าคาดหวัง)	อาชีพ ส่วนตัว (ค่าคาดหวัง)	ไม่ได้ ประกอบ อาชีพ (ค่าคาดหวัง)	
สภาพครอบครัว และสภาพอารมณ์	141 (216.1)	29 (37.1)	423 (383.3)	302 (258.5)	895
การคบเพื่อนเสเพล หรือถูกชักจูง	367 (317.1)	64 (54.5)	485 (562.3)	397 (379.2)	1313
สภาพเศรษฐกิจ	10 (33.6)	5 (5.8)	84 (59.5)	40 (40.1)	139
สภาพทางร่างกาย และจิตใจ	50 (48.1)	8 (8.3)	101 (85.2)	40 (57.5)	199
สาเหตุอื่น ๆ	142 (95.1)	16 (16.3)	166 (168.7)	70 (113.8)	394
รวม	710	122	1259	849	2940

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.23 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของเยาวชนและสาเหตุในการกระทำผิดของเยาวชน

Chi-square	Df	p-value	Cramer's V
135.334	12	0.000*	0.124

จากตารางที่ 4.23 สรุปได้ว่าอาชีพของเยาวชนมีความสัมพันธ์กับสาเหตุในการกระทำผิดของเยาวชนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีระดับความสัมพันธ์เท่ากับ 0.124

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการทำวิจัยและข้อเสนอแนะ

เนื่องจากปัญหาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด เป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อสังคมซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงและมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีจำนวนเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดมากกว่าที่อื่น และจากการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่า จำนวนเยาวชนที่กระทำผิดมีจำนวนมากกว่าเด็กที่กระทำผิดมาก ดังนั้นในการทำวิจัยครั้งนี้ จึงได้ทำการศึกษาเฉพาะเยาวชนที่กระทำผิดซึ่งอยู่ในกลุ่มประพฤติกุณสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง ทั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศและลักษณะการกระทำผิดของเยาวชน ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาและลักษณะการกระทำผิดของเยาวชน ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุในการกระทำผิดและลักษณะการกระทำผิดของเยาวชน ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของเยาวชนและลักษณะการกระทำผิดของเยาวชน ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศและสาเหตุในการกระทำผิด ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาและสาเหตุในการกระทำผิด และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของเยาวชนและสาเหตุในการกระทำผิด

5.1 สรุปผลการทำวิจัย

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ของเยาวชนที่อยู่ในความควบคุมของกรมประพฤติกุณสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง กับลักษณะการกระทำผิดและสาเหตุในการกระทำผิด พบว่า

1. เยาวชนที่กระทำผิดความผิดส่วนใหญ่จะกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 64.2
2. เยาวชนที่กระทำผิดส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากการคบเพื่อนเสเพลหรือถูกเพื่อนชักจูง คิดเป็นร้อยละ 44.7 รองลงมา เนื่องจากสภาพครอบครัวและสภาพอารมณ์ คิดเป็นร้อยละ 30.4
3. เยาวชนที่กระทำผิดส่วนมากมีอาชีพส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 42.8 สาเหตุของการกระทำผิดส่วนใหญ่เกิดจากการคบเพื่อนเสเพล และสภาพครอบครัว คิดเป็นร้อยละ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ 38.5 และ 33.6 ของสาเหตุของการกระทำผิด ตามลำดับ และการกระทำผิดส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นเรื่องเกี่ยวกับยาเสพติด และความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินคิดเป็นร้อยละ 64.4 และ 21.3 ของความผิดทั้งหมด ตามลำดับ

4. เยาวชนที่กระทำผิดส่วนมากมีระดับการศึกษาตั้งแต่มัธยมศึกษาขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 63.7 สาเหตุของการกระทำผิดส่วนใหญ่เกิดจากการคบเพื่อนเสเพล และสภาพครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 50.2 และ 26.0 ของสาเหตุของการกระทำผิด ตามลำดับ และการกระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับยาเสพติดและความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 63.4 และ 18.1 ของความผิดทั้งหมด ตามลำดับ
5. เยาวชนเพศชายกระทำผิดมากกว่าเพศหญิง โดยทำผิดคิดเป็นร้อยละ 91.0 สาเหตุของการกระทำผิดส่วนใหญ่เกิดจากการคบเพื่อนเสเพล และสภาพครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 45.7 และ 29.2 ของสาเหตุของการกระทำผิด ตามลำดับ และการกระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับยาเสพติด และความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 63.9 และ 19.0 ของความผิดทั้งหมด ตามลำดับ

และผลจากการทดสอบสมมติฐานหาความสัมพันธ์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปได้ดังนี้

1. เพศและลักษณะการกระทำผิดของเยาวชนมีความสัมพันธ์กัน
2. ระดับการศึกษาและลักษณะการกระทำผิดของเยาวชนมีความสัมพันธ์กัน
3. สาเหตุในการกระทำผิดของเยาวชนและลักษณะการกระทำผิดของเยาวชนมีความสัมพันธ์กัน
4. อาชีพของเยาวชนและลักษณะการกระทำผิดของเยาวชนมีความสัมพันธ์กัน
5. เพศและสาเหตุในการกระทำผิดของเยาวชนมีความสัมพันธ์กัน
6. ระดับการศึกษาและสาเหตุในการกระทำผิดของเยาวชนมีความสัมพันธ์กัน
7. อาชีพของเยาวชนและสาเหตุในการกระทำผิดของเยาวชนมีความสัมพันธ์กัน

เมื่อพิจารณาระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยของเยาวชนที่กระทำผิดกับลักษณะการกระทำผิดของเยาวชนจะพบว่า สาเหตุในการกระทำผิดเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการกระทำผิดของเยาวชนมากที่สุด รองลงมาคือ อาชีพของเยาวชน ระดับการศึกษา และเพศ ตามลำดับ ส่วนระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยของเยาวชนที่กระทำผิดที่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุในการกระทำผิดนั้นพบว่า ระดับการศึกษาเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุในการกระทำผิดมากที่สุด รองลงมาคือปัจจัย อาชีพของเยาวชน และเพศ ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

1. จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า เยาวชนมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดสูงที่สุด ดังนั้น ควรจะมีการศึกษาต่อไปถึงประเภทของยาเสพติด เพื่อนำผลการวิเคราะห์ที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการป้องกันและเผยแพร่ เพื่อแก้ปัญหาการประพฤติดังกล่าวที่ไม่เหมาะสมของเยาวชนต่อไป
2. การคบเพื่อนเสเพลหรือถูกชักจูงและสภาพครอบครัวและสภาพอารมณ์เป็นสาเหตุที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดของเยาวชน จึงควรจะมีการศึกษาต่อไปถึงลักษณะการคบเพื่อนและลักษณะของสภาพครอบครัวที่ส่งผลให้เยาวชนมีปัญหาและหันไปกระทำความผิด
3. จากการศึกษาพบว่าจำนวนเยาวชนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและสูงกว่า จะมีการกระทำความผิดมากกว่าที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า กระทรวงศึกษาธิการควรจะทำให้ความสนใจเยาวชนในระดับนี้เป็นพิเศษ เพื่อที่จะหาสาเหตุและแนวทางในการแก้ไขต่อไป
4. จากการทำวิจัยครั้งนี้พบว่า ปัจจัยที่นำมาศึกษามีความสัมพันธ์กับลักษณะการกระทำผิดและสาเหตุในการกระทำความผิดในระดับน้อย ซึ่งควรที่จะพิจารณาปัจจัยอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการกระทำผิดและสาเหตุในการกระทำความผิดเพิ่มเติมเพื่อให้สามารถนำผลที่ได้ไปใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงเป้าหมายมากขึ้น
5. จากการข้อมูลรายงานประจำปี 2540 พบว่า เด็กที่กระทำความผิดมีจำนวนน้อย ถ้าหากว่าในอนาคตมีจำนวนเด็กที่กระทำความผิดเพิ่มมากขึ้น ก็ควรมีการศึกษาต่อไปเกี่ยวกับลักษณะการกระทำผิดและสาเหตุในการกระทำความผิดเช่นเดียวกับเยาวชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา, รศ. ดร. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วย SPSS for Windows. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2540.
- ชาติยา รัตนดิลก. “ ลักษณะทางสังคมจิตใจของเยาวชนผู้กระทำผิดซ้ำ ณ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง : ศึกษากรณีบ้านกรุณาและบ้านปรางค์ ” วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารจิต สาขาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล 2539.
- นิภา ศรีไพโรจน์, รศ. สถิตินอนพารามตริก. กรุงเทพฯ: โอ-เอส พรินต์ติ้งเฮาส์, 2533.
- บุญเพราะ แสงเทียน. กฎหมายเกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน.
- พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. “ การวิเคราะห์ปัจจัยบางประการของเยาวชนกระทำผิดกฎหมาย ” วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2527.
- ไพโรจน์ สิทธิผลพล. “ ปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่มีผลกระทบต่อการทำความผิดของเยาวชน ” ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม 2529.
- สุธินี รัตนวราห. “ กฎหมายเกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ” พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง รายงานประจำปีของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ปี 2540
- อุมาพร จันทรศร. “ สถิติไม่ใช้พารามิเตอร์ ” คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- อัจฉรา ทองตัน. “ การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในประเทศไทย ” วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต อาชญวิทยาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล 2536.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

ตาราง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ก1 สถิติคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกนำส่งตัวมายังสถานพินิจ ฯ ทั่วประเทศ ประจำปี 2540

จังหวัด	คดีอาญา		รวม	คดีครอบครัว
	ชาย	หญิง		
กรุงเทพมหานคร	5709	596	6305	904
สงขลา	1035	57	1092	110
นครราชสีมา	1678	185	1863	139
เชียงใหม่	875	149	1024	186
อุบลราชธานี	1191	145	1336	79
ระยอง	505	42	547	80
สุราษฎร์ธานี	882	45	927	56
นครสวรรค์	534	33	567	110
นนทบุรี	915	94	1009	190
สมุทรปราการ	1662	228	1890	128
ขอนแก่น	1072	91	1163	151
นครศรีธรรมราช	1141	65	1206	119
พิษณุโลก	601	54	655	65
พระนครศรีอยุธยา	824	105	929	93
อำนาจเจริญ	194	48	212	17
นครปฐม	1056	86	1142	71
ชลบุรี	1230	132	1362	127
ร้อยเอ็ด	672	83	755	78
อุดรธานี	875	73	948	465
ปทุมธานี	978	101	1079	85
ศรีสะเกษ	526	19	545	54
นราธิวาส	348	12	360	11
ภูเก็ต	449	77	526	24
จันทบุรี	243	12	255	32
สุพรรณบุรี	494	56	550	45
สระบุรี	629	61	690	67
ราชบุรี	565	53	618	61
ลำปาง	328	35	363	69
บุรีรัมย์	695	55	750	45
รวม	27906	2762	30668	3361

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อาจนำออกจำหน่ายไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้